

Horne Mandskor 1845 - 2020

**Horne Mandskors
jubilæumsskrift
1845 - 2020**

© Horne Mandskor og
Jan Uwe Petersen

Redaktør:

Jan Uwe Petersen
januwep@fergegaarden.dk

Produktion: EP Grafisk
Papir: 170 gr. silk
Sats: Times New Roman
Oplag: 250 ex.

Udgivet med støtte fra:

Den Faberske Fond
Faaborg-Midtfyn Kommune
Nordea Fonden
Velux Fonden

Horne Mandskor
www.horne-mandskor.dk

Omslagsillustration

Forside: Oliver Streich
Bagside: Lars Skaaning

Forord

Når en institution som Horne Mandskor kan fejre 175 års jubilæum, er det helt naturligt, at korets historie gennem årene er blevet indgående beskrevet i flere jubilæumsskrifter. Derfor har redaktionen valgt at begrænse historieskrivningen til en kortere artikel for i stedet at lade enkelte sangere komme til orde gennem små artikler, der beskriver korets hverdag i nyere tid.

Det skal bemærkes, at 3 af artiklerne har tidligere været offentliggjort. Det drejer sig om "Brudstykker af et landsbykors dagbog", som har været trykt i "Stavn" 2016, samt de to artikler, der beskriver de to jubilæumsture, hhv. til Færøerne i 2015 og til Vilnius i 2019. Disse to artikler har været offentliggjort i Horne Lands Avis.

Som det tydeligt fremgår af korets historie, er traditioner en betydelig del af korets hverdag. Derfor vil dette jubilæumsskrift ved siden af den historiske vinkel primært forsøge at beskrive et billede af dagligdagen i koret i nyere og nyeste tid. Opgaven har været udlagt til korets medlemmer, og flere har således bidt på og har indleveret materiale til dette jubilæumsskrift. Det takker redaktionen for. Ligeledes tak til Horne Lands Folkemindesamling for venlig udlån af arkivalier samt til alle andre, som på den ene eller anden måde har bidraget til dette jubilæumsskrift.

Traditionerne i Horne Mandskor indebærer, at der året igennem er faste aktiviteter. Sæsonen begynder i august med indtagelse af sildemadder, skipperlabskovs og brunsviger. Herefter følger optagelsesfesten i efteråret, hvor aspiranter bliver budt velkommen i koret med spisning af ål. Julen synges ind i Bøjestræde i Faaborg samt i diverse kirker i omegnen. Julekoncerten i Horne Kirke i samarbejde med Horne Blandede Kor og Horne Symfoniorkester afsluttes med en fælles julefrokost i et nærliggende forsamlingshus. Ved denne lejlighed ønsker sangere og musikere hinanden glædelig jul. I det nye år står der torskespisning på programmet. Forårskoncerten igen i samarbejde med Horne Blandede Kor samt Horne Symfoniorkester finder sted på Faaborgegnens Efterskole. Før koncerten samles mandskorssangerne på skolen til wienerschnitzel med alt tilbehør. Sæsonen afsluttes i de senere år med varmrøget laks, røget edderfuglebryst samt rygeost.

Som det fremgår af ovenstående holder mandskorssangere meget af bordets glæder, såvel i fast som i flydende form. Det er nu ikke alene mad og drikke, der holder liv i sangen. Horne Mandskor engageres i vid udstrækning til festlige lejligheder som fx runde fødselsdage, bryllupper og foreningsarrangementer. Disse engagementer giver et kærkomment tilskud til korets rejsekasse, hvilket betyder, at koret er i stand til at arrangere større rejser og udflugter til menneskevenlige priser for medlemmerne og deres ægtefæller. Dette vil også fremgå af de følgende indlæg.

Hermed vil jeg ønske god læsning samt tillykke med os alle i anledning af 175 års jubilæet.

Jan Uwe P.

Som en slags ouverture gengives her Finn Aagaards tale ved 150 års jubilæumsfesten i 1995:

Tale ved 150 års jubilæet d. 3. juni 1995

af Finn Aagaard Nielsen (1. bas / 1973)

Om hundred' år er alting glemt- det siger man så tit -
men planter vi et sangertræ, så står det jo solidt,
selvom det nu er blevet et hundred' femti år,
så bli'r det stadig stående på stedet, hvor det står,
og sangen lyder frodigt i det gamle Horne Mandskor,
hvor basserne følges op med anstrengte tenor.

Som en ørn mod solen stiger sangen op
og vort sangerhjerter danser i galop
i skove som i dale - og i lysegrønne sale
høres jægerkor og landsbymusik -
forene sig i skøn akustik.

Vi løfter glasset så behændigt -
og drikker, når det er nødvendigt
en skål for den møgør de fleste tilpas
hende vier vi gerne det tredje glas! -

Ellers bort fra gadens larm
den er alt for trang og varm.
Næh, lad os vandre i det fri
med en herlig lille ski'.

I Gammel Dansk vi skåler
her i aftenrødens sidste stråler.
Åh, disse toner - det er dem, der gi'r liver kulør.
Blandt sangere, der kan vi finde
det go'e og det gamle humør.

Brudstykker af et landsbykors dagbog

af Jan Uwe Petersen (2. Tenor / 1976)

Hvis man skal tro et dokument dateret d. 7. april 1845, stod det sløjt til med salmesangen i Horne Kirke omkring midten af det 19. århundrede. Dokumentet var en opfordring til at danne en sangforening i Horne sogn og var underskrevet af fungerende kapellan, pastor H. Viborg, organist og lærer H.C.N. Kistrup samt sognepræsten pastor Bangs døtre Clausine og Jette Bang.

H.C.N. Kistrup, stifter og dirigent til 1892

Opfordringen havde flg. ordlyd: *"I hvor almindelig anerkjendt Musikkens og i særdeleshed Vocalmusikens opmuntrende, dannende og forædlende Indvirkning paa den menneskelige Sjæl end er, saa maa man dog indrømme, at hvad der hidtil er gjort blandt os Danske for at vække Sands og Opmærksomhed for dette fortrinlige Dannelsesmiddel er saa lidet og utilstrækkeligt, at det hører til store Sjældenheder blandt Samfundets Borger- og Bondestand at træffe paa Sands for smuk Sang og nogenlunde Færdighed i smagfuld Udførelse af flerstemmige Sange. At dette virkelig forholder sig saa, faar man i særdeles lejlighed til at bemærke, naar man gjør sig bekjendt med Sangen i vore Kirker. Hvad man der i de fleste Tilfælde hører, fortjener snarere Navn af alt andet end harmonisk Sang. For nu at vække Sandsen for flerstemmig Sang og fremme Øvelse i den i vor nærmeste Omkreds have Undertegnede besluttet at danne en Sangforening, hvis Formaal skulle være at indøve flerstemmige Psalmer og Sange.*

De, som maatte have Interesse for denne sags fremme, indbydes til herpaa at tegne sig som

medlemmer. De nærmere bestemmelser for Foreningens Virksomhed formener man bedst kunde tages ved mundtlig Aftale i et Møde, som nærmere vil blive berammet, om Sagen finder tilstrækkelig Understøttelse.

Det bemærkes, at et ikke ubetydeligt Udvalg af flerstemmige Sange alt haves til fri Afbenyttelse."

Denne skrivelse blev grundlag for dannelsen af Horne Sangforening, og "Interessen for denne Sags fremme" var tilsyneladende så stor, at man kunne sammenkalde til den første øveaften eller "Sangmøde" søndag d. 1. juni 1845, hvilken dato da også regnes for Horne Sangforenings stiftelsesdag.

Således kan Horne Sangforening eller Horne Mandskor, som koret kalder sig i dag, fejre sin 175 års fødselsdag i 2020. Når korets dirigent ved koncerter og underholdningsopgaver præsenterer koret i dag, plejer han at bemærke, at ingen af korets medlemmer i dag har været med helt fra starten.

I den første medlemsfortegnelse kan man læse, at sangforeningens medlemmer repræsenterede et bredt udsnit af datidens landsbysamfund. Blandt medlemmerne kunne man finde hjælpepræsten, håndværkere af alle fag fra væver til "pompemager", skole- og huslærere, gårdfæstere og husmænd. Søstrene Bang var som de eneste kvinder med i starten. Efter deres udtræden af sangforeningen har koret været et rent mandskor, således som det også fremstår i dag.

Med henblik på at udarbejde vedtægter for sangforeningen blev der ved en fest i organistskolen i efteråret 1845 nedsat et udvalg bestående af foreningens formand, lærer Kistrup, lærer Vedel samt pastor Viborg. Den 18. januar 1846 blev forslaget til vedtægter fremlagt, vedtaget og underskrevet af samtlige medlemmer af Horne Sangforening.

Formålsparagraffen lyder: "*Sangforeningens Øjemed er at virke til at fremme alt godt og skjønt og især til Kirkesangens Forbedring. Ethvert Medlem maa derfor stille sig dette Maal for øje og bidrage, hvad han formaaer i sin Stilling til sammes Opnaaelse.*" I vedtægterne kan man desuden læse, at bestyrelsen skal bestå af 4 medlemmer, som vælges ved stemmeflerhed. Der skal desuden vælges 2 suppleanter. Blandt de 4 styrelsesmedlemmer skulle der vælges en formand og en viceformand. Formanden skulle ud over at lede sangen anskaffe noder, sørge for afskrift af disse samt i øvrigt lede foreningens forhandlinger og sørge for alt det praktiske, bistået af de øvrige bestyrelsesmedlemmer. Betingelsen for at kunne blive optaget som medlem var, at man var konfirmeret og uberygtet, ligesom en kandidat skulle anbefales af et bestyrelsesmedlem. Optagelsen blev derefter afgjort ved stemmeflerhed. Udensognsbeboere kunne optages, hvis det var til gavn for foreningen. I dag bliver et kommende medlem af Horne Mandskor sangtestet af dirigenten og efter en vis gensidig prøvetid i koret bliver det kommende medlem formelt ved stemmeflerhed blandt korets medlemmer - under en af korets traditionsrige, årlige spisninger (ål!) - officielt optaget i koret.

Sangerfest i Dyreborg - engang i 1930'erne

Kontingentet måtte ikke overstige 1 Mark (svarende til 1/3 dagløn) og skulle fortrinsvis anvendes til anskaffelse af noder. Medlemmerne havde selv ansvaret for at afskrive noder, hvilket skete i dertil indrettede

nodebøger, som man i dag kan se eksempler på i Horne Lands Folkemindesamling. Om sommeren afholdtes sangprøver hver 3. uge og om vinteren mødtes man en aften om måneden. Mødetidspunktet blev bestemt af kirkeuret og ikke af medlemmernes egne måske mindre nøjagtige kronometre.

Vedtægterne indeholdt ligeledes en paragraf, der pålagde bestyrelsen at arrangere en årlig fest, hvor der skulle *"aflægges prøver på fremgangen i Sangen"*. Den første fest i foreningens historie afholdtes den 2. august 1846 i Dyreborg Skov. Mange mennesker fra såvel Horne sogn som fra Faaborg havde fundet vej til festen, og i lighed med i dag kunne der ikke holdes sangerfest, uden at man kunne få lejlighed til at slukke tørsten. Der blev da opsat et restaurationstelt, der kunne forsyne deltagerne med både vådt og tørt. Dyreborg Skov var året efter atter rammen om den årlige sangerfest. Ifølge protokollen havde 1400-1600 mennesker d. 29. august 1847 fundet vej til det efter datidens forhold meget store arrangement. Forlydender om festen i Dyreborg Skov havde endog fundet vej til Berlingske Tidende, der refererede festen således:

"Hempels Avis" meddeler: Søndagen den 29de August afholdt Horne Sogns Sangforening atter sin aarlige Sangfest I Dyreborg Skov. Veiret var meget gundstigt og en stor forsamling af mennesker (imellem 800 og 1000) havde indfundet sig. Efter at Musikken havde givet signal til Festens Begyndelse, fremtraadte den høitagede og begavede Capellan Hr. Pastor Fog. Hr. Pastor Fog holdt en meget smuk Tale. Efter Talen sang Foreningen nogle Sange under Styrelse af dens nidkære Formand, Hr. Organist og Skolelærer Kistrup; derpå musiceredes og saaledes vexlede Sang og Musik hele Eftermiddagen. Blandt de afsungne Sange var der flere svære; men udførelsen vidnede om den nøiagtighed, hvormed de vare indøvede. Sangforeningen havde sørget for, at der var Telte opreiste,

hvor man kunne indtage Forfriskninger. Hele Eftermiddagen herskede den gladeste Stemning og først seent hen på Aftenen skiltes man ad med Ønsket om, at en saadan Fest hvert Aar maatte vorde gjentaget." I parentes bemærket må man sige, at Horne Mandskor i den grad har evnet at holde disse traditioner dygtigt i hævd.

I 1848 blev mange af foreningens medlemmer indkaldt til krigstjeneste, hvilket betød, at arbejdet i foreningen blev sat på vågeblus. Efter afslutningen af Treårskrigen i 1850 blev der den 27. februar 1851 afholdt en soldaterfest i Bøjden Færgegaard, hvor koret underholdt med nogle sange. Dette var dog ikke tilstrækkeligt til at puste ordentlig liv i foreningen igen.

Sangen fristede en kummerlig tilværelse indtil maj 1854, hvor Kistrup udsendte en meddelelse til tidligere medlemmer, hvor han opfordrede disse og andre, der havde lyst og evner, til at tegne sig som medlemmer i foreningen. Men det har tilsyneladende været svært at ruske op i sognebørnene.

Kistrup skriver i protokollen, at der har været en del personlig uenighed samt at *"Sognets tvende Lærere ej ønskede at deltage i Sangmøderne."* Dette til trods lykkedes det Kistrup at samle 19 tidligere medlemmer samt 20 nye, der nu skulle forsøge at puste liv i den skrantende sangforening. I julen 1854 blev der afholdt bal for foreningens medlemmer i Bøjden Færgegaard. Man morede sig godt til hen på næste dags morgen, og denne fest blev starten på en mangeårig tradition med en sommerfest med koncert og en vinterfest.

Meget tyder på, at det i disse år har skortet på disciplinen i koret, idet der ved generalforsamlingen i 1857 blev nedsat et udvalg, som *"for at Sangmøderne maatte besøges noget stadigere, og Medlemmerne møde noget mere præcis"*, skulle udarbejde et lovforslag for Horne Sogns Sangforening. Udvalget fremsatte et par måneder senere forslag til nye love, der til de gamle vedtægter

føjede nogle nye bestemmelser. Kom man mere end en halv time for sent til sangmøderne, måtte man bøde 8 Skilling. Udeblev man uden at sende afbud kostede det 1 Mark. Optagelsen skulle ske efter de gamle vedtægter, men nyoptagne måtte betale 1 Rigsdaler i Rigsmønt. Efter disse vedtægter blev der afholdt en årlig generalforsamling, hvor formanden aflagde beretning om *"hvad der nyttigt og godt, der ved Foreningen var stiftet i det forløbne Aar."* Ligeledes aflagde kassereren regnskab, og medlemmerne kunne fremsætte forslag til forandringer og forlange disse forslag sat til afstemning. Vedtægterne bekræftedes med 30 underskrifter samt flg. efterskrift: *"At vi have vedtaget disse Love og forpligtet os til ei alene at opfylde dem, men også i al deres Strengthed at holde over dem, bekræfter vi herved med vores Underskrifter. Horne den. 28. august 1857."*

I 1864 fik krigen ikke større betydning for foreningslivet i Horne Sogns Sangforening. Om det var fordi gennemsnitsalderen i lighed med i dag var så høj, at ingen af sangerne blev indkaldt til militæret, skal jeg lade være usagt. Faktum er, at kun sommerfesten i 1864 blev aflyst. Andet kan man ikke læse i protokollen.

Det har altid været festligt at være en del af Horne Mandskor. Koret deltog d. 1. juli 1866 i en sangfest i Odense. Til transporten var der indforskrevet 4 hestevogne, og prisen var 1 Rigsdaler pr. person. Det har nok ikke været en kedelig fest, idet den varede i 3 dage. Efterhånden blev korets aktiviteter spredt ud over sognets grænser. I efteråret 1868 deltog næsten halvdelen af koret i en sangfest i Nakskov, og i begyndelsen af 1880'erne blev koret medlem af Den Fynske Centralsangforening og fik herved samarbejde med andre fynske kor. I dag er Horne Mandskor medlem af Dansk Sangerforbund (DSF) og har gennem årene deltaget i kurser og festlige arrangementer i forbindelse med forskellige mandskor tilknyttet DSF.

På tur med Gram Mandskor

Koret har især haft samarbejde med Gram Mandskor, og i en periode i 1980'erne havde Horne Mandskor kontakt til Quartett Verein Kappeln. Desuden har Horne Mandskor ved forskellige lejligheder besøgt både Brevik Musikkorps og Arendal Handelsstandsforenings Mandskor på korets mange succesrige besøg i Norge. Koret med ægtefæller i jubilæumsåret 2015 besøgte Færøerne samt i 2019 som forskud på 175 årsjubilæet Vilnius i Lithauen.

I 1892 døde korets stifter lærer og organist H.C.N. Kistrup. Dette var særdeles kritisk for foreningen, idet Kistrup i næsten 50 år havde været foreningens drivkraft. I protokollen fra dette år kan man læse: *"Den 23. Januar var en epokegørende Dag i Horne Sangforenings Historie, da Lærer og Organist, Dannebrogsmænd H.C.N. Kistrup afgik ved Døden efter 4 Dages Bedøvelse af et apoplektisk Tilfælde, der traf ham under et besøg hos Gaardmand Hans Hansen i Nørreballe hos hvem han indlogeredes under Sygdommen og afgik. Han blev med stor Højtidelighed begravet fra Horne Kirke den 30. januar. Han har bestandig været sangforeningens Formand siden dens Oprettelse i 1845 og i den Tid med Nidkærhed taget sig af dens Anliggender og derved, hvad der turde være enestaaende, holdt den oppe i den lange Tid af 47 år. Horne Sangforening turde for øvrigt have Æren af at være en af de første i Landet i Danmark og tjente bl.a. som*

Mønster for den af Mads Hansen stiftede Sangforening i Hundstrup og Vester Skerninge."

Som nævnt var foreningen i dyb krise, og d. 28. februar blev der afholdt et møde med henblik på at opløse foreningen. Beslutningen blev udsat, og d. 22. marts samledes bestyrelsen for at vælge et nyt medlem som afløser for afdøde lærer Kistrup. Man besluttede at lade foreningen bestå til udgangen af året. På en generalforsamling d. 24. april 1892 blev der vedtaget et forslag *"til Sangforeningens Bestaaen i mindst tre Aar til dels af Hensyn til paa en mere værdig Maade at afslutte med Halvtredsindstyveaars-jubilæum."* Hvordan dette jubilæum forløb er der ingen efterretninger om i protokollen. Blot nogle regnskaber findes på et løst ark papir fra 1896. Men foreningen fortsatte sit virke.

Sangforeningen og Musikforeningen var stærkt knyttet til hinanden, da mange var medlemmer i begge foreninger. Selvom der intet står i protokollen om en sammenlægning, blev de to foreninger sluttet sammen d. 2. januar 1897 under navnet *"Horne Sang- og Musikforening"*. I mange år blev foreningens vinterfest afholdt på denne dato for at markere sammenslutningen. Da der efterhånden næppe var nogen, der var medlem af begge foreninger, besluttede generalforsamlingen i 2015, at *"Horne Sang- og Musikforening"* af praktiske årsager atter skulle deles i to selvstændige foreninger, dog med et håndslag på, at der fortsat skal bestå et tæt samarbejde mellem Horne Mandskor, Horne Musikforening samt, som det efterhånden er blevet en tradition, Horne Blandede Kor.

Mange markante personligheder kunne nævnes her, men det tillader den til rådighed værende plads ikke. Her må man ty til jubilæumsskrifterne fra hhv. 125-års og 150-års jubilæet. Nævnes bør dog førstelærer Alfred Sønnichsen, der var korets dirigent fra 1929 til sin død i 1957 - altså i 28 år. Sønnichsen var også vicedirigent i Den Fyenske Centralsangforening og formåede at

gøre Horne Sogns Sangforening berømt ud over sognets grænser. I Sønnichsens periode som dirigent gav man sig i kast med mange svære opgaver.

Alfred Sønnichsen, dirigent 1929 - 57

Naturligvis har der gennem alle årene været både op- og nedture for foreningen. Ofte har et tiltrængt generationsskifte været årsag til, at foreningen i perioder har ført en lidt stille tilværelse. I 1906 blev malermester Svend Nielsen formand for foreningen, en post han bestred i 42 år. Svend Nielsen har til en avis udtalt: *"De ældre Medlemmer var mere interesseret i hyggeligt Samvær end Sangøvelser. De blev bænket i en anden Stue med en Bolle Punch og en Kasse Tobak."* Ved et generationsskifte kommer der nyt liv og nye ideer på dagsordenen. I 1897 besluttedes det, at foreningen skulle opføre dilettantforestillinger. Denne tradition blev en god indtægtskilde for foreningen og fortsatte helt frem til 1960. Dilettanttraditionen blev forsøgt genoptaget, da korets nuværende dirigent Jørgen Rasmussen tiltrådte i 1973. Koret havde da en ret høj gennemsnitsalder, og den dengang meget unge dirigent måtte træde lidt varsomt med nytænkningen, så først 3 år

senere i 1976 kunne man med stor succes opføre ”En Søndag på Amager”. I de følgende år frem til 1985 opførtes adskillige forestillinger som fx ”Alle Mand på Dæk”, ”Frk. Nitouche”, ”Farinelli” og ”Nøddebo Præstegård”. Som oftest valgtes forestillinger, hvor så megen sang og musik indgik, så man kunne udnytte både sangernes og musikernes evner.

Dilettant: De røde heste, 1952

Fotos af tidligere tiders sangkor viser som oftest mændene iført sangerhuer. Gennem årene har man ved at anvende en form for uniformering på forskellig vis forsøgt at markere, at her kom altså et kor.

Iført sangerhuer ved 125-årsjubilæet i 1970

Da jeg selv startede i Horne Mandskor i midten af 1970'erne havde man smidt sangerhuen og optrådte med et for den tid moderne bredt, grønt slips. Efterhånden som moden forlod slipset, døbt det af det specielle horneboske folkevid ”motorvejen”.

Med slips ca. 1975

Afløser for ”motorvejen” blev maskin-strikkede veste i 4 forskellige nuancer svarende til de 4 stemmer i koret. Dirigenten blev iført en vest strikket i striber af alle 4 nuancer. Smart skulle det være. Efterhånden som vestene krøb, eller hvad der nu end skete, døbt folkeviddet dem ”pølseskindet”.

Horne Mandskor, ca. 1985

Til korets 150-årsjubilæum i 1995 blev sangerne iført jakker, igen i 4 forskellige nuancer. Stoffet havde den uheldige egenskab, at det smittede af på den hvide skjorte, når det blev vådt. En af sangerne påstod, at hans hund hylede, når han tog sangerjakken på, så jakkerne blev atter af folkeviddet døbt ”hundetæppet”. Denne uniform fik blot en kort levetid, hvorefter man iførte sig et blåt slips med foreningen logo samt et par til formålet anskaffede grå benklæder. I skrivende stund er korets nye uniform sorte benklæder, hvid skjorte samt sort vest.

Ny uniform - 2016

Således nypåklædt er koret parat til at fortsætte sit virke, holde gamle traditioner i hævd og finde på nye tiltag, således at der forhåbentlig kan ske en tilgang af nye og især yngre sangere. Bestyrelse og dirigent arbejder hårdt på at kombinere gode, gamle traditioner med nye initiativer. Som et kuriosum kan nævnes, at den i 1863 oprettede sygekasse stadig eksisterer under navnet: "Horne Sangforenings Syge-, Hjælpe- og Begravelseskasse". Indtægterne kommer fra en årlig præmie på 4 kr. pr medlem samt en mulkt, hvis et medlem udebliver fra generalforsamlingen. Den økonomiske hjælp består af en udbetaling på 1 kr. pr. sygedag. Langt de fleste sangere er medlemmer af sygekassen.

Et gammelt kor nyder naturligvis godt af traditioner som fx de traditionelle spisninger. Sæsonen indledes i august måned med indtagelse af sildemadder og skipperlabs-kovs samt som et nødvendigt tilbehør øl og snaps i rigelige mængder. Arrangementet har indtil nu været holdt i en sangers ("Tenor-Holm's") udestue, så naboerne kunne nyde den smukke mandskorssang. I jubilæumsåret er antallet af sangere blevet så stort, at fam. Holms udestue ikke længere kan rumme koret.

I efteråret samles sangerne til optagelsesfesten, hvor nye sangere fylder portvin eller et andet egnet alkoholisk fluidum (2 flasker skal der til!) i foreningens pokal, fremstillet af smedemester og korsanger Niels Birkemose til 90-årsjubilæet i 1935. I sin tid drak man

direkte af pokalen, men efter at man fandt en skrå på bunden af pokalen, gik man over til at skænke op i glas. Ved denne lejlighed indtages stegt ål med samme tilbehør som til labskovsen. Efter nytår mødes man igen til kogt torsk m.m.

Det er efterhånden blevet almindeligt, at korets sælger underholdning ved forskellige lejligheder, fx familiefester. Vi har oplevet at blive introduceret på flg. måde: "*Kære NN. Hjertelig tillykke med dagen. Vi vil gerne give dig en stor gave til din fødselsdag. Gaven er umulig at pakke ind og vejer ca. 3½ tons. Værsågod: Horne Mandskor.*"

Horne Mandkor på Egeskov 2016

En sæson byder på en række faste koncerter. Forårskoncerten samt julekoncerten i samarbejde med Horne Lands Orkester og Horne Blandede Kor er fast tradition, men også koncerter på forskellige plejehjem hører til årets faste arrangementer, ligesom juleunderholdning i Faaborgs gader og især i Bøjestræde hører til de faste juletraditioner. Faaborg Korfestival i maj måned med deltagelse af samtlige kor i den gamle Faaborg Kommune synes ligeledes at blive til en fast tradition. Men kittet, der holder sammen på det gamle kor, er de faste øveaftener hver torsdag, hvor gamle og nye numre indøves

med stor entusiasme af såvel sangere som dirigent.

At være en del af en 175-årig forening forpligter, og det er en særdeles fornøjelig og livgivende forpligtelse. Når dirigenten introducerer ”I Danmark er jeg født” har han for vane at bemærke: ”H.C. Andersen skrev sangen i 1850. Da havde Horne Mandskor sunget i 5 år!” Meget tyder på, at Horne Mandskor vil komme til at synge mange år endnu. Med næsten 50 aktive, engagerede sangere og en dynamisk dirigent ser Horne Mandskor lyst på fremtiden.

Sæsonstart på sang efter sommerferien

af Børge Holm (1.tenor / 1973)

Så er det tiden igen, hvor vi skal til at tænke på sang. Efter en lang sommerferie er vi klar til at tage fat på efterårets og vinterens udfordringer. Som det er sket i de forløbende 37 år, starter vi sangen hos Bodil og Børge i deres havestue. Det hele startede i 1982 da Børge fyldte 40 år. I den anledning blev der en del mad til overs, som vi mente at sangkoret kunne hjælpe os med at få spist. Det er så blevet til en tradition, at vi starter sangen på Udenbyvej 7.

De første år stod menuen på æggekage, da vi dengang ikke var så mange i koret. På daværende tidspunkt var vi vel omkring 20-25 stykker. Efterhånden som vi blev flere i koret, blev det et problem med at lave æggekage til så mange. Så havde vi en sanger ud i det kulinariske, Jan Uwe Petersen, som foreslog, at skipperlabskovs var sagen til en flok sultne sangere. Jan stod for madlavningen i en del år, indtil Bodil overtog opgaven med god hjælp af Birte Andersen og Agnete Lillemark. De tre fører nu traditionen videre.

Forberedelserne begynder med, at vi bestiller 10 kg oksekød i Føtex. Menuen står som altid på skipperlabskovs. Ud over at bestille kød skal der hentes gryder oppe fra skolen. Gryderne køres ud til Knud ”Nuddi”

Kilder:

- Arkivalier i Horne Lands Folke-mindesamling
- Jubilæumsskrift udgivet i anledning af Horne Sangforenings 125-års jubilæum og Horne Musikforenings 100 års- jubilæum. (1970)
- Jubilæumsskrift udgivet i anledning af Horne Sangforenings 150-års jubilæum og Horne Musikforenings 125 års- jubilæum. (1995)

Andersen, som sammen med Jørgen Steenbjerg Sørensen skræller 20 kg kartofler til labskovsen.

Så skal der hentes stole oppe fra skolen - 40 stk. i alt. Bordene har jeg selv, så det er bare sætte dem op. Vi har plads til 38 personer ved bordene, men det kan forekomme, at vi er lidt flere. Så bygger jeg ud af skydedøren så alle får en siddeplads. Øl og snaps er leveret fra formandens depot.

Trængsel i Holms udestue

Nu er vi klar til at festen kan begynde. De første sangere er begyndt at komme en halv time før start. Med en øl i hånden går de ud på terrassen og slutter sig til de andre.

Stemningen er høj ved ankomsten. Alle glæder sig til aftenens sammenkomst. Kl. 19 går alle til bords. Formanden byder velkommen med håb om en god aften. Jørgen tager over for at give tonen til den første sang. Men om det er fordi man ikke har været til sang i lang tid, eller det er folks opmærksomhed, der mangler, så er det ikke den store oplevelse med den indledende sang ”Vi siger skål.”

Dirigenten og den tidligere formand skåler

Vi starter med en sildemad, inden labskovsen serveres. Så holder vi en spisepause, hvor vi synger en del sange. Labskovsen får endnu en chance inden kaffen bliver serveret med brunsviger fra Birte. Aftenen slutter med, at HC takker pigerne for deres opvartning, hvor de får en blomsterhilsen og et sangerleve.

Samme aften bliver der også overrakt årstegn. Aftenen slutter med en flok sangere, som glæder sig til at komme i gang med efterårets og vinterens program. Mon ikke vi ses til skipperlabskovs for 39 gang i 2020.

Efterskrift: Da Børge Holm skrev dette indlæg, kunne han ikke vide, at medlemstallet ville stige til ca. 50, hvorfor Børge og Bodils udestue ikke længere kan rumme sangerne. Derfor må vi i jubilæumsåret finde et andet sted, hvor vi kan indtage labskovsen.

JUP

Optagelsesfest og ålespisning i loen på Hornelandevej 76

af Jørgen Egelund (2. tenor / 2002)

I næsten 25 år blev der holdt optagelsesfest i Horne Mandskor på Hornelandevej 76 hos Valborg og Johannes Egelund. Forberedelserne startede omkring en uge før, fordi loen jo i hverdagen blev brugt til maskiner, korn og andet. Gulvet blev fejet og vasket. Grene blev klippet af træer og buske i haven og hængt op under loftet sammen med de kulørte lamper, som blev lånt hos elektriker Hinz. Borde og bænke blev hentet i forsamlingshuset, senere blev ”fakirbænkene” erstattet af stole med hynder - sikken en luksus. ”Nuddi”(Knud Andersen) og Bent Wolf kom og dækkede borde samt pyntede dem. Koret var selv i besiddelse af det service, som var nødvendigt.

Toiletforholdene var meget primitive - lige noget for mænd, der havde fået godt med øl

og snaps. Skulle man tisse, foregik det ved, at man tog plads i rækken langs med møddingen bagved. Samtidig kunne man fortælle gode historier og få styr på verdenssituationen. Var det større ting, lånte man toilettet i stuehuset. Nete (Agnete Lillemark), Bodil (Holm), Birthe (Andersen) og Valborg (Egelund) var det faste serveringsteam, som tog turen med ålene over brostenene til loen. Når mændene var færdige med ålen, fik damerne tid til selv at spise med. De placerede sig i et hjørne af loen, hvor de også var, når optagelsen skulle finde sted.

For at blive optaget i koret skulle man præstere et eller andet. Det kunne være en sjov tale, en sang, en sketch eller andet morsomt. Der var frit spil til lige, hvad man havde lyst til at fremføre. Efter præsentationen

blev der voteret for eller imod optagelse af vedkommende, og det skal siges: der blev ikke lagt fingre imellem - men alt, der blev sagt, var med et glimt i øjet.

3 gamle (afdøde) sangere fra v.:
Gunnar Rostgaard, **Johannes Egelund**, Svend
Klingenberg

Her et par eksempler fra min egen optagelse i 2002: For min optagelse blev nævnt fordelene ved, at jeg ejede stedet, hvor festen blev holdt. Imod talte Karl Helming, da han mente, at det var uhørt og imod alle regler, at jeg havde min mor (Valborg) med til optagelsen, og det kunne han jo have ret i.

Nu var det blevet tid til desserten, og det var citronfromage lavet af Karen Gibel. Det passede jo godt ovenpå den fede ål. Men der var en "Lavsi", der ikke var så glad for fromagen, og hvad gør man så. Jo, den fik et lag ålefedt over sig, og så gled den bedre ned.

Under spisningen var der forskellige morsomme indslag og masser af sange. Et af indslagene var historien om Harald Blåtand frit fortolket af tandlæge Thomsen. Han fortalte den som en føljeton over mange år, og alle lå flade af grin. Jeg hørte desværre kun den sidste af dem.

Pokalen, som er omtalt andetsteds i skriftet, bliver fyldt i forbindelse med optagelsesfesten.

Det var ikke ualmindeligt, at festen varede til den lyse morgen. Jeg kunne så se på bilparken næste dag, hvem der havde fundet hjem uden en beruset bil.

Mine erindringer fra festligheder i koret

af Niels Lillemark (2. bas / 1967)

Nytårsfest

Nytårsfesten (2. januar) og generalforsamling i Horne Sang- og Musikforening var en fast tradition, som nok har været med fra starten. Menuen stod på suppe, steg og is. Jeg vil tro, det blev ændret tilbage i 1960. Da blev det blev til sild i mange afskygninger, derefter serveredes karbonader med gemyse. Grunden til denne ændring var nok, at så kunne der

startes med snaps, som bevirkede, at stemningen hurtigere blev god.

Efter spisningen gik mændene ind i den lille sal for at afvikle generalforsamlingen. Salen blev så i mellemtiden gjort klar til dans. Bordene blev fjernet, og der blev strøet stearin. Derefter spillede Laurits Larsen op til dans, forstærket med Rasmussen på klaver, Thorkild Thuelund på saxofon - og var det

rigtig godt, var Jokumsen med på trommer. Og festen fortsatte ud på de små timer.

Sommerfest på Sinebjerg

En årlig begivenhed var Sinebjergfesterne. Det var en fælles fest for sang- og musikafdelingen. Hvor langt vi skal tilbage i tiden, ved jeg ikke. Det foregik i et trætel, som blev lejet sammen med jagtforeningen.

Man startede aftenen før med pyntning af teltet. Der skulle installeres lys, og det var en opgave, som Ejnar Hinz påtog sig. På med masteskoene og op i nærmeste elmast med et par klemmer – så var der lys! Jeg husker ikke at have set nogen måler. Festen begyndte over middag med kaffebord inde hos Hans Fisker, som var nærmeste nabo. Han havde en dansehal, et ishus og ikke mindst et WC, som damerne kunne benytte. Det var jo nemmere for os mænd. Derefter gav foreningens blæseorkester koncert. Så var der forskellig underholdning, der var pilekast, skydning med luftgevær m.m.

Kiosk og dansepavillon på Sinebjerg

Vi var nødt til at have eget hus, da Hans Fisker ikke måtte udskænke spiritus. Og det var jo utænkeligt at holde fest i Sang- og Musikforeningen uden udskænkning. Når det blev tid til spisning, kom den grønne madkasse frem, og indholdet blev fortæret suppleret med tilhørende våde varer. Derefter blev der spillet op til dans til ud på natten.

Hans og Louise på Sinebjerg

Foreningens 110-årsjubilæum blev også fejret på Sinebjerg med besøg af Glostrup Sangkor. De havde i radioen hørt en udsendelse, som var optaget i Horne Forsamlingshus efteråret før, og i den anledning ville de gerne besøge os. De ankom, så de kunne deltage i festen på Sinebjerg. Glostrupsangerne skulle indkvarteres privat, og da min far var formand, var det nærliggende, at det var Glostrups formand, der skulle med på Lillemarken. Sinebjergfesterne fortsatte så længe, Arne Møller var formand. Derefter var der nogle år, vi var på øtur til Lyø & Avernakø, hvor vi festede sammen med øboerne.

Udflugter og sangerstævner

I de efterfølgende år var der ikke rigtig nogen faste traditioner, men der har været mange gode udflugter, fx til vort broderfolk i Norge, som Jørgen Rasmussen var planlægger af, - og altid uden vor mor!

Mange sangerstævner har vi deltaget i. Gram Mandskor havde der tidligere været meget samkvem med. Vi har deltaget flere gange i

festlige arrangementer i Gram. Mandskorene i Ribe og Fredericia har vi ligeledes besøgt. Her på Fyn husker jeg ture til Nyborg og Assens. Af andre udflugter husker jeg turene til Kappeln, hvor vi var indlogeret hos Frau Svensson. Herunder var der også en tur til Slesvig, hvor vi gav koncert i Domkirken.

Optagelse i koret

Jeg blev optaget i koret i 1967 efter en almindelig sangaften. Vi kørte til Enghytten på Lillemarksvej, et sommerhus, som sangerbroder Søren Fr. Kej ejede. Vore koner havde dækket op til æggekage, som blev fortæret med rigelige drikke. Derefter startede ceremonien. De nye sangere fyldte pokalen med to flasker portvin.

Pokalen er fremstillet af en gammel sangerkammerat, cykel- (og meget andet) smed Niels Birkemose. Den blev taget i brug ved foreningens 90-årsjubilæum (1935), og det var kutyme, at man drak af pokalen. Det siges, at der efter en runde blandt sangerne kunne være både gebis og skråtobak på bunden af pokalen. Herefter gik man på et tidspunkt over til at hælde vinen fra pokalen i glas. Efter at de to flasker portvin var blevet tilført pokalen, gik den rundt, så alle fik et glas. Sådan en optagelse kunne nemt trække ud på de små timer, men det var jo arbejdsdag næste dag!

På et tidspunkt blev lokalerne for små, så ceremonien blev flyttet til Johannes Egelunds lade. Tidspunktet blev ligeledes flyttet til fredag, og så blev det til en helaftensforestilling. Herom beretter Jørgen Egelund andetsteds i dette skrift.

Om Gammel Dansk og andre finurligheder

af Jan Uwe Petersen (2. tenor / 1976)

Det er vist ikke for meget sagt, at Horne Mandskor er et foretagende med mange traditioner, hvilket også vil fremgå af andre artikler i dette skrift. Et andetsteds omtalt fænomen er den berømte pokal, der blev fremstillet til 90 års jubilæet i 1935 af smedemester og sanger Niels Birkemose.

På den tid var det et krav, at kommende sangere ved optagelsen skulle fylde pokalen med portvin. På et tidspunkt i mandskorets historie blev det moderne at drikke Gammel Dansk. Dette fluidum blev serveret ved fødselsdage, sølv- og guldbryllupper, dvs. alle steder hvor der blev festligholdt en begivenhed - og selvfølgelig også i mandskorssammenhæng. Portvinen blev altså skubbet ud til fordel for Gammel Dansk.

I mandskorets eje var ligeledes et antal kasser, måske gamle malerkasser fra Laurits Larsens tid. Disse kasser blev i tidernes morgen

anvendt til at opbevare de håndskrevne nodebøger i, 4 sæt nodebøger - et sæt til hver stemme.

Børge Holms kasse med glas

Med spritduplikatorens og senere kopi-maskinens indtog på kopifronten blev disse nodebøger samt kasserne overflødige og fristede en kummerlig tilværelse i al ubemærkethed i mange år, indtil en iderig

sanger i 1994 fik den tanke, at kasserne måtte kunne bruges til noget.

Kombinationen af de gamle kasser samt mandskorets trang til indtagelse af Gammel Dansk affødte nu dannelsen af Horne Mandskors Gammel-Dansk-laug af 1994 med tilhørende medlemscertifikat, vedtægter og skålsang. Kasserne blev af Børge Holm (1. tenor / 1973) - også kaldet Tenor-Holm) udstyret med en indsats med et antal huller, således at et passende antal glas kunne placeres deri. Der blev rettet henvendelse til De Danske Spritfabrikker i håb om, at der måske kunne doneres et legat i form af et antal flasker Gammel Dansk. Resultatet var nedslående. Ingen Gammel Dansk derfra.

Når en sangeraspirant blev optaget ved den årlige torskespisning, fik denne overrakt et personligt glas med indgraveret navn, årstal og stemme. Kassen administreres af sidst optagne medlem på stemmen. Denne skal huske at medbringe kassen med glas. Det koster øl til stemmen, hvis det glemmes.

Gammel-Dansk-laug har ikke overlevet, idet det på et tidspunkt gik af mode at drikke Gammel Dansk. Andre, måske mere velmagende drikke har taget over. Ofte er der brug for, at der er en læge til stede, så Dr. Nielsen er fast gæst ved disse arrangementer.

Derimod lever traditionen med pokalen og kasserne med glas i bedste velgående, og intet tyder på, at det vil forsvinde. Ved optagelsesfesten / ålespisningen i 2019 i Kulturhuset i Dyreborg blev Gammel Dansk-traditionen kortvarigt genoplivet, idet forfatteren af denne artikel havde erhvervet en 3 liters flaske Gammel Dansk, som blev tømt ved denne lejlighed. Der var bred enighed om, at det skulle være en engangsforeteelse. Men pokalen og malerkasserne vil sandsynligvis leve mange år ud i fremtiden.

En enkelt flaske Gammel Dansk (3 liter!) ved torskegildet i 2019. Den blev drukket!!

VEDTÆGTER

- § 1: Laugets navn er Horne Mandskors Gammel-Dansk-laug af 1994.
- § 2: Laugets formål er at indtage Gammel Dansk eller anden stærk spirituos drik af laugets glas i til formålet passende festlige lag.
- § 3: Laugets ejendom består af 4 nodekasser indeholdende Gammel Dansk glas med medlemmernes indgraverede navne samt en kasse indeholdende midler til fremskaffelse af Gammel Dansk.
- § 4: Fremskaffelse af midler i henhold til § 3 samt laugets økonomi i øvrigt vedtages på laugets generalforsamling, der afholdes i forbindelse med Horne Mandskors årlige torskespisning.
- § 5: Medlemmer af lauget er optagne medlemmer af Horne Mandskor samt evt. gæstemedlemmer, der kun kan optages i lauget ved fælles overenskomst.
- § 6: Nye medlemmer modtager et med navn og stemme indgraveret glas ved optagelsesfesten. Glasset forbliver til enhver tid laugets ejendom.
- § 7: Det yngste medlem i hver stemme udgør laugets bestyrelse, der konstituerer sig efter hver generalforsamling. Bestyrelsen varetager laugets ejendom, sørger for, at glassene er til stede efter dirigentens forordning samt fremskaffer Gammel Dansk i passende mængde til gennemførelse af den i § 8 nævnte procedure.
- § 8: Når glassene anvendes til det i § 2 anførte formål, skal dette ske efter flg. procedure:
 1) Glasset fyldes med Gammel Dansk.
 2) Laugets skålsang afsynges stående.
 3) Glasset tømmes i ét drag.
 Først når dette er sket, må der drikkes anden spiritus af glasset.
- § 9: Ved laugets opløsning tilfalder laugets ejendom og midler Horne Mandskor.

GAMMEL DANSK-LAUGETS SKÅLSANG

Mel.: Vive la Compagnie.

Kom hid sangerbroder, og fat om dit glas!
 Drik dig en Gammel Dansk!
 Og hvis du vil føle dig helt godt tilpas:
 Drik dig en Gammel Dansk!
 Glem alle sorger og følg denne skik:
 Så skal du få dig en gudelig drik.
 Når vi si'r skål, er det vort mål:
 At drikke Gammel Dansk!

Sygekassen

af Jan Uwe Petersen (2. tenor / 1976)

Vel mere som et kuriosum end, som det oprindeligt har været tænkt, en social foranstaltning har Horne Horne Mandskor stadig i dag en sygekasse benævnt "Horne Sang- og Musikforenings syge-, hjælpe- og begravelseskasse". Sygekassen blev oprettet d. 1. august 1863 og havde til formål at understøtte syge og trængende medlemmer.

"Nuddi" styrer kassen

Knud Andersen (1. bas / 1984) blandt venner kaldet "Nuddi" - og mangeårig sygekassebestyrer beretter flg.:

"Jeg blev optaget i mandskoret i 1984, og få år efter fik jeg af Lars Milling, der havde passet sygekassen i mange år, en opfordring til at overtage sygekassen. Jeg fik at vide, at jeg skulle inddrive 4 kr. pr. medlem om året. Gennem årene er der jo ikke sket de store ting, men der er da udbetalt nogle få beløb til medlemmerne. De største beløb, der blev udbetalt, var 135 kr. Mere kunne man ikke få, da man måtte nøjes med 1 kr. om dagen. Sygekassens regnskabsbog er blevet overdraget til Horne Lands Folke-minde-samlng, hvor man kan læse i den. Her kan man se regnskaberne for mange år tilbage samt hvem, der har styret sygekassen."

Sygekassens regnskabsbog stammer fra 1900. Desværre vides det ikke, hvor tidligere protokoller og regnskabsbøger befinder sig, - og om de overhovedet eksisterer mere. Derfor er regnskabsbogen fra 1900 den eneste kilde, vi har at henholde os til. Et nyt sæt vedtægter blev vedtaget på en generalforsamling d. 25. februar 1900. Her kan man læse, at sygekassens indtægter kommer fra et indmeldelsesgebyr på 50 øre for eksisterende medlemmer samt 2 kr. for senere indtrædende medlemmer. Desuden ydes et årligt bidrag, som opkræves hvert kvartal med 1 kr. for mand og hustru og for en enkelt mand 75 øre. Andre indtægtskilder kan være frivillige gaver samt renter af kassens kapital, som d. 2. februar 1900 udgjorde 220 kr.

Således kunne iflg. § 3 enhver, som er medlem af sang- og musikforeningen, optages i denne sygekasse. Et medlem, der havde betalt bidrag til kassen i 6 mdr., fik ret til at hæve sygehjælp, "naar det ved Lægeattest eller ved Attest fra to paalidelige Medlemmer godtgøres, at vedkommende har været ude af Stand til at forrette sin daglige Gerning i den paa Attesten anførte Tid". Endvidere anføres det i vedtægterne, at "Medlemmerne erholde da 50 Øre for Mand og 20 Øre for Kvinder daglig", men kun for 4 dages uafbrudt sygdom og ikke længere end 90 dage på et år. Der var klart nok ikke taget hensyn til ligeløn for mænd og kvinder, men det var jo også 15 år før kvinderne fik stemmeret.

Vedtægterne tager forbehold for "uordentligt Levned", idet der i § 10 bemærkes, at "Ingen sygehjælp udbetales for Sygdom, der bevislig er paaført ved uordentligt Levned". Ligeledes "bemærkes (det) for Kvinders Vedkommende, at ved Barselsfærd bekommes ingen Sygehjælp med mindre Sygdom først tilstøder 14 Dage efter Nedkomsten".

Allerede dengang betragtede man i Horne altså ikke graviditet og barsel som en sygdom. Desuden udbetaltes ingen sygehjælp for sindssygdom og alderdomssvaghed med mindre der var selvstændig legemlig sygdom forbundet dermed. Enker efter medlemmer kunne vedblivende have ret til sygehjælp mod at betale det årlige kontingent.

I 1905 indførtes en begravelseshjælp på 25 kr., hvis den afdøde havde været medlem af kassen i 5 år. I 1905 forhøjedes sygehjælpen til 85 øre for mænd og 50 øre for kvinder. Hvis et medlem udeblev fra generalforsamlingen (sygdomstilfælde undtaget),

skulle medlemmet erlægge en mulkt på 25 øre, og i 1912 vedtoges det, at medlemmer, der ikke var mødt til generalforsamlingen senest et kvarter efter det fastsatte klokkeslæt, skulle erlægge den samme mulkt som for udeblivelse. Der har åbenbart være for mange, som havde tendens til at komme for sent.

Vedtægterne anfører også, at "Foreningen vedbliver, indtil den kun tæller 5 Medlemmer", men der er i jubilæumsåret intet problem, det sygekassen lever i bedste velgående. Det er helt almindeligt, at et medlem, der synger i Horne Mandskor, også er medlem af sygekassen, og reglerne gælder i dag på samme måde som for 155 år siden. I dag bestyres sygekassen af Michael Pedersen (1. bas / 2017).

Til højre: Side fra sygekassens regnskabsbog påbegyndt 1900. Her ses en fortegnelse over medlemmerne i året 1900.

1900		Kasse	
Indtægt		Kr. Ør.	
Gave fra Greve P. Bille Brahe Selby		50	00
Indskud og Kontingent for 1. Kvartal		50	00
Kontingent " 2. " "		32	50
" 3. " "		32	50
" 4. " "		32	50
Indskud for 2. Kvartal		50	00
Indskud for 3. Kvartal		50	00
Indskud for 4. Kvartal		50	00
Kontingent for 1. Kvartal		32	50
Kontingent for 2. Kvartal		32	50
Kontingent for 3. Kvartal		32	50
Kontingent for 4. Kvartal		32	50
Sum		423	50

Medlemmerne har betalt et indskud på kr. 0,50 samt et kvartalsgebyr på kr. 1,00.

Der var 37 medlemmer af sygekassens, hvilket vel nok har været nogenlunde antallet af sangere i mandskoret.

Fortegnelse over Medlemmer					
No.	Navn	Indskud	1. Kv.	2. Kv.	3. Kv.
1.	Johannes Nielsen	0 50	1 00	1 00	1 00
2.	Karsten Jensen	0 50	1 00	1 00	1 00
3.	Tring Nielsen	0 50	1 00	1 00	1 00
4.	Carl Rasmussen	0 50	1 00	1 00	1 00
5.	Jens P. Larsen	0 50	1 00	1 00	1 00
6.	J. Jensen	0 50	1 00	1 00	1 00
7.	Chr. L. Hansen	0 50	1 00	1 00	1 00
8.	Lars Nielsen	0 50	0 75	0 75	0 75
9.	Niels H. Nielsen	0 50	1 00	1 00	1 00
10.	Kristoffer Andersen	0 50	1 00	1 00	1 00
11.	Lars Chr. Hansen	0 50	1 00	1 00	1 00
12.	Jens Nielsen	0 50	1 00	1 00	1 00
13.	Rasmus Hansen	0 50	1 00	1 00	1 00
14.	Niels Jørgensen	0 50	1 00	1 00	1 00
15.	Chr. Hansen, Sønn	0 50	1 00	1 00	1 00
16.	Jeppe Nielsen	0 50	1 00	1 00	1 00
17.	Chr. Nielsen	0 50	1 00	1 00	1 00
18.	A. P. Rasmussen	0 50	0 75	0 75	0 75
19.	Jens Jensen	0 50	1 00	1 00	1 00
20.	Karl M. Nielsen	0 50	1 00	1 00	1 00
21.	Jens Skovhøj	0 50	1 00	1 00	1 00
22.	Niels Nielsen	0 50	0 75	0 75	0 75
Talt:		11 00	21 25	21 25	21 25

Herover: I kassebogen kan man læse, at greve P. Bille Brahe Selby samme år har skænket en gave på 50 kr. til sygekassen.

En dilettantspiller i Horne Forsamlingshus

af Jan Uwe Petersen (2. tenor / 1976)

Horne Sang- og Musikforening spillede dilettant på scenen i Horne Forsamlingshus i mange, mange år. Der har tidligere været skrevet om foreningens dilettant-forestillinger, så her skal blot berettes om et enkelt avisudklip fra 1960.

Elisabeth Kej Åradsson, nu bosiddende i sit barndomshjem i Bøjden og datter af nu afdøde og tidligere medlem af Horne Mandskor Carl Thorkild Fruerlund Nielsen (bedre kendt som Thorkild Smed), har indleveret et par sjove avisudklip til dette jubilæumsskrift. Klippene handler om Elisabeths dengang 75-årige farmor fru smedemester Hansigne Nielsen, altså Thorkild Smeds mor og dermed Elisabeths farmor.

Desværre er der ingen kildeangivelse på de 2 avisudklip, men indholdet skal alligevel gengives her. I 1960 havde Horne Sang- og Musikforening 115 års jubilæum. Samtidig blev der indviet en ny scene i Horne Forsamlingshus, hvor der gennem mange år var blevet spillet dilettant. Man havde angiveligt spillet et stykke med titlen "Den kloge Ellen" en del gange. Gennem de sidste 53 år havde Hansigne Nielsen spillet titelrollen mesterligt, som der står skrevet i artiklen. Hansigne Nielsen udtalte dengang til avisen: "*Jeg var frygtelig nervøs hele dagen, (.....), men da jeg stod på scenen, var nervøsiteten fejlet væk. Mine medspillende var så venlige at sige, at alle replikker sad, hvor*

de skulle - og morsomt at være med igen var det i hvert fald."

Bedriften belv også kendt ud over sognegrænsen, idet man i Aarhuus Stiftstidende kunne læse Rimus' digt:

*Komedien "Kloge Ellen"
er ikke særlig kendt,
men den er vældig god, naar
den spilles med talent,
som for 50 år siden,
da den kom op paa Fyn.
Det var saamænd i Horne,
og hvilket herligt syn.*

*Og nu skal Horne have
et nyt forsamlingshus,
og "Kloge Ellen" bliver
igen det store sus.
Især til titelrollen
vist trække folk derhen.
Det er saamænd fru Nielsen,
som atter spiller den.*

*I dag er "Kloge Ellen"
vel endnu mere klog.
Fru Nielsen gemmer rollen
bag hjernens kistelåg,
og skal man spille fuser,
saa alting virker sandt,
er der jo netop brug for
den største dilettant.*

I samme artikel i Aarhuus Stiftstidende er nævnt 2 kendte personligheder fra Horne Sang- og Musikforening. Malermester Laur. Larsen og Niels Anderskov var en mørk morgenstund med hhv. basun og trompet ude for at vække et sølvbrudepar. Efter den traditionelle "Det er så yndigt at følges ad" hvisker Anderskov til Laur. Larsen: - *Så tager vi murernes slagsang. -Hvad er det for en?*, spørger Larsen. - *Kender du ikke engang "Jert hus skal I bygge..."?*

Som skribenten slutter: *De musikere, de musikere....!*

Hvordan er det at være ny sanger i koret?

*Af Poul Erik Pedersen (2.tenor / 2016)
Søn af den gamle bager på Horne Landevej.*

FANTASTISK. - Så enkelt og klart kan jeg besvare det spørgsmål. Du går først nogen tid med tanken. Vil jo gerne. Men så får man nogle forestillinger om, at det sikkert er en meget lukket og logelignende kreds, der mødes. Et sted, hvor det kan være svært at falde til.

Al den tvivl bliver fejet til side fra den første aften. Du bliver modtaget med åbne arme og budt varmt velkommen af alle. Der udvikler sig et kammeratskab med sangen i centrum. Men også et sted, hvor der er rige muligheder for at etablere varige venskaber.

Der går selvfølgelig op imod et par år, før man som ny har det fuldkomne tryk i udfoldelsen som sanger og kender din "stemme" i koret. Men du får som ny en placering i din del af koret mellem øvede sangere, så du let glider med ind i sangen. Let kan udfolde dig, fordi du lytter og følger de andre omkring dig.

Bageriet på Hornelandevej

Jeg er selv gammel Horne dreng, der har været væk fra Horne det meste af mit liv. At komme tilbage og være med i Horne Mandskor har gjort, at jeg har mødt mennesker, jeg kendte som barn eller som har kendt dem, jeg gik i skole med i Horne for mange år siden. En stor lykke at få

ringen sluttet. At være med, der hvor jeg med hele min sjæl hører hjemme. I Horne.

Efter endt øveaften i min gamle skole er turen hjem (om vinteren i Odense) fyldt med glæde. Du kan ikke synge og være sur eller i dårligt humør. Turen hjem går ofte med sang hele vejen.

Kronen på de mange øveaftener får vi ved at optræde for andre og udfolde det bedste, vi har lært. Se anerkendelsen hos publikum. Og gøre et fællesskab endnu stærkere.

Horne Mandskor ved Horne Kirke

Til alle jer, der går og tænker på, om det mon er noget for jer at synge med i vort gamle kor, kan jeg kun sige. Kom og vær med. I vil ikke blive skuffede.

Horne Sängerknaben

Mandskorkonens beretning

af Vibeke Verner (gift med Steen Verner / 1. tenor - 1982)

Mit første møde med Horne Mandskor var i slutningen af 1981. Jeg var blevet ringet op af Jan Uwe, som spurgte, om jeg kunne tænke mig at spille med i "Farinelli", som Horne Sang- og Musikforening skulle opføre i foråret 1982. Mange fra mandskoret spillede med, men man manglede en kvindelig hovedrolle, som både kunne synge og spille skuespil. Jeg sagde ja til tilbuddet og skulle så til prøve hos Jørgen Rasmussen på Møllebakken. Jeg havde Steen med til prøven, som gik så godt, at jeg fik rollen. Jørgen og Jan må have set et og andet i Steen, for han kom også til at spille med i Farinelli.

I 1982 blev Steen optaget i Mandskoret. Nu efter 37 år sidder Steen stadig på sin stol hver torsdag aften på Horne Skole. Her øver han med resten af Mandskoret til alle deres forskellige koncerter. De øver ca. 80 timer om året, men jeg har nu aldrig følt mig helt forladt.

Mange oplevelser som sangerkone har jeg haft gennem disse 37 år. Mandskoret har altid været god til at invitere koner og familie med til begivenheder så som fester, rejser og

koncerter. Så her følger nogle af mine mange oplevelser.

Farinelli 1982 i Horne Forsamlingshus

I 1983 skulle Horne Sang- og Musikforening opføre Nøddebo Præstegaard i Horne Forsamlingshus. Her spillede Steen og jeg også med. Jeg som pastor Blichers ene datter og Steen som den ældste student.

En af de første lange ture jeg var med på var til Kappeln i Tyskland i sommeren 1985. Horne Mandskor havde fået kontakt til en tysk mandskor (Quartettverein Kappeln) og benyttede lejligheden til en forlænget weekend. Koner og kærester var inviteret med på denne tur. Vi boede på Frau Svensons Pensionat, et dejligt sted at holde ferie på. Herfra tog vi ud på arrangementer med sang, musik og fest. Jeg mener også, at Jan Uwe viste os rundt i omegnen, bl.a. Glücksburg Slot. En god tur var det på alle måder. Tak for det.

Der har været ture, hvor vi aldrig var med, nemlig Norgesturene. I 1989 drog Mandskoret til Brevik i Kr. Himmelfartsferien. Det var en god tur - også uden koner! I 1990 var Mandskoret igen i Kappeln - med koner - på en tredagedstur med mange oplevelser med sang og musik og venskaber på kryds og tværs.

De næste 10 år (1990 - 2000) skete der forskellige ting. Mandskoret var begyndt hvert andet år at arrangere korture rundt i Danmark. Jørgen Rasmussen havde altid fået kontakt med nogen, der gerne ville have en koncert. Til disse korture, som kunne være en weekend eller blot en enkelt dag, var kærester/koner altid inviteret med, så her stod oplevelserne i kø - og så sammen med manden. Det var bare skønt. Der blev også holdt sommerfester, og vi var endnu engang en tur i Gram til Gram Mandskors jubilæum.

Men en ting, som er lidt kedeligt for en mandskorskone. I Kristi Himmelfartsdagene 2002 drog Mandskoret til Norge for at besøge Arendal Handelsstands Sangforening. De havde et rigtig godt mandskor, som gerne ville have besøg fra Horne. Koret havde en rigtig god tur med mange oplevelser og nye venskaber. En rigtig mandetur! I 2005 gentog det hele sig igen. Kristi Himmelfartsdage i Norge - uden kærester/koner. Jeg var meget misundelig!

Arendal Mandskor og Horne Mandskor

I 2008 havde Horne Mandskor besøg fra Norge. Det dygtige mandskor fra Arendal kom på venskabsvisit og skulle være her et par dage. Jørgen Rasmussen havde vanen tro flere arrangementer i ærmet. Der var ture i Faaborgs omegn, koncerter på Torvet i Faaborg og i Faaborg Kirke og selvfølgelig også en festaften. Vi pårørende var også

inviteret og det var et skønt besøg og nogle dejlige mennesker.

I 2009 var kærester/koner inviteret med på en weekendkurtur til Ærø. Mandskoret skulle give koncert til harmonikafestivalen på havnen i Marstal. Vi skulle bo på det store hotel lige uden for Marstal. Her var fin middag og fest om aftenen med store fortællelser og godt sammenhold. Vi var også med Jesper Bus på tur rundt på øen til forskellige seværdigheder: Søbygård, Søby Volde, Voderup Klint og selvfølgelig Ærøskøbing, hvor vi var på en vægtertur med Jan. Endnu en dejlig oplevelse med vores mænd.

I 2010 kom så en af de helt store oplevelser. Horne Mandskor var sammen med en række andre kor inviteret af Glostrup Mandskor. Opgaven lød bl.a. på en koncert i Vor Frue Kirke i København, så hvorfor ikke benytte lejligheden til en weekend i København med damer. Vi blev indkvarteret på Hotel Østerport lige ved Østerport Station. Vi damedr oplevede mange ting i København, mens vore mænd øvede til den store koncert. Det er næsten umuligt at beskrive her. Den store koncert i domkirken gik godt. Der var mange menneksedr, som hørte på, og der blev lavet en CD til minde. Således opløftede drog vi tilbage til Fyn.

I 2012 drog mandskoret atter på tur med koner/kærester. Der var en stor korfestival i Ribe med 600 sangere fra 22 forskellige kor. Vi drog mod Jylland en fredag eftermiddag. Der var ikke hotelplads i Ribe, så vi boede på hotel i Esbjerg. Her spiste vi også aftensmad. Næste morgen gik turen til Ribe, hvor alle festlighederne skulle foregå. Der var et stramt program med sang forskellige steder i Ribe by. Om eftermiddagen var der stor koncert i Ribe Domkirke. Her deltog 13 af korene. Det var bare så flot. Om aftenen var der stor festmiddag i Ribe Fritidscenter med efterfølgende dans og musik. Et stort big-band

spillede op. Efter mange oplevelser kørte vi tilbage til vores hotel i Esbjerg. Næste morgen gik turen atter hjem til Fyn.

De unge sangere helt uden uniform

2015 var et magisk år for Horne Mandskor, som havde 170 års jubilæum, og det skulle fejres. Den 22. marts havde Mandskoret inviteret tiol reception i Horne Skoles aula. Der kom mange gæster og musikalske venner, sponsorer og samarbejdspartnere. Der blev holdt mange taler, og flere kom med musikalske indslag. Horne Blandede Kor fremførte et par sange, og Ole Dahl og Faaborg A'Capella Kor kom med et sjovt indslag om ligestilling spundet over Mandskorets yndlingssang "Gammelt Øl". Jeg var med til at optræde med den famøse sang. Folkemindesamlingen var også til stede med en udstilling af gamle fotos m.m. Alt i alt en god oplevelse.

Men oplevelserne stoppede ikke her. Horne Mandskor skulle på jubilæumstur til Færøerne d. 11. - 15. juni med koner og kærester. Torsdag morgen d. 11. juni var vi 64 forventningsfulde personer, der fløj fra Billund med kurs mod Færøerne. Vi landede i Vagar lufthavn i tæt tåge og blev derefter kørt til Torshavn, hvor vi blev indkvarteret på Hotel Føroya. De næste dage stod oplevelserne i kø, så det er umuligt at skrive om i detaljer (se andetsteds i dette hæfte, red.). Vi var på byture, kirke- og ruinture, vandreture i bjergene, busture i det skønne landskab, sejlture langs fuglefjeldene samt koncerter og sammenkomster med vore færøske venner. Det var helt ubegribeligt,

hvad vi oplevede. Mandag d. 15. juni var vi tilbage i Danmark 1000 oplevelser rigere.

Der har de følgende år været nogle gode sommerudflugter, hvor vi damer var med. Et år havde vi udflugt i det sydfynske med fest i Dyreborg. Vi besøgte bl.a. Keld Moseholms skulpturpark, og der var besøg af Arne Mariager, som holdt foredrag og fortalte anekdoter. En festlig dag i god mandskorsstil med sang og fest.

På Ditlevsdal bisonfarm

En anden tur gik til Assens, hvor Mandskoret gav koncert i Vor Frue Kirke. Turen gik videre til Humlemagasinet og Sigfred Pedersen Museet. Vi sluttede på Ditlevsdal Bisonfarm med rundvisning og efterfølgende spisning.

En tredje tur gik til Kerteminde med besøg på Johannes Larsen Museet og eftermiddagskaffe og aftensmad på Marinaen.

Jeg tror, at alle vi damer har været glade for oplevelserne sammen med vore mænd. Vi har lært hinanden bedre at kende og har haft megen fornøjelse af det. Jeg kunne også have nævnt alle forårs- og julekoncerter, som jeg har været med til, men det ville vist blive for meget.

Jeg vil nu slutte min beretning om oplevelserne med Mandskoret gennem 37 år. Det har været sjovt at tænke tilbage på. Jeg skal indrømme, at jeg altid har følt mig som en del af koret.

Besøg fra Nairobi Chamber Chorus (NCC) i 2017

af Poul Erik Pedersen (2. tenor / 2016)

Har Horne Mandskor virkelig formået at trække et af verdens bedste kor til lille Horne? Svaret er et jublende **JA!**

NCC hos Anni og Jens Bang

Hvordan kunne det lade sig gøre? Det skyldes Anni og Jens Bang. Begge gode danske borgere. Jens med en baggrund som yngste barn af vor gamle præst i Horne - Harald Rasmussen og hustru Kirsten Bang. Jens drog som ingeniør rundt i verden og endte i Nairobi, hvor deres tre børn blev født. Blandt Anni og Jens' store netværk i Nairobi var Ken Wakia, der i 2005 startede Nairobi-koret. Ken er selv uddannet som dirigent i Miami, USA.

NCC har i de følgende år udviklet sig til et kor, der kvalitetsmæssigt topper i denne verden. Korets medlemmer er alle frivillige. Typisk unge studerende, der efter at have udtjent deres "værnepligt" i koret drager ud i Kenya og selv opretter lokale kor og sikrer, at Kenyas rige sangskat udvikles og spredes til gavn og glæde for alle og giver unge kenyanere en solid ballast for deres voksentilværelse.

Under et besøg hjemme i Horne fik Anni og Jens kontakt med vor egen dirigent, Jørgen Rasmussen, og foreslog, at vi sammen prøvede at etablere en tur for NCC til gode gamle Horne og omegn, så vore to kor kunne mødes og udveksle sange og oplevelser. Og

spredte kendskabet til afrikansk korsang rundt i landet.

Og vi gik i gang. Et stort arbejde stod foran os i Horne Mandskor. Der skulle jo ikke bare laves et program med optræden. Der skulle også skaffes penge til transport til og fra Danmark og rundt i landet. Sangerne skulle have et sted at bo og forplejes. Der skulle skaffes sponsorer og arrangeres besøg og korsang, så meget vi kunne nå.

Ken Wakia og Jørgen Rasmussen

Anni og Jens tilbød, at alle fra NCC boede hos dem nede på Taastebjerg. Hvor der er hjerterum, er der også husrum, sagde de. Den danske ambassade i Kenya sørgede for flybilletter. Meget flot gestus. Medlemmer af Horne Mandskor ydede alle en flot indsats med kørsel og dagligt nærvær med de unge fra Nairobi. Og lokale sponsorer bakkede os op.

Hvad nåede vi så? Rigtig meget. NCC ankom med bus fra Kastrup den 9. september. I Anni

og Jens' have tog vi imod dem med 1. vers af den kenyanske nationalsang. Vi sang den på deres eget sprog. Og vupti - så kvitterede de unge fra NCC med "Der er et yndigt land", sunget på perfekt dansk. Jens og Anni havde vist lært dem et og andet inden afrejsen. Eventyret var i gang.

Det startede med en koncert i Horne kirke. Så var der modtagelse af borgmesteren i Faaborg. Dernæst sang på torvet og i Faaborg kirke, som var fyldt til bristepunktet.. Konserter fulgte i Hårby, Assens, Odense, Svendborg, hos LEGO i Billund og i kulturhuset i Korinth. I København blev afholdt koncert sammen med det berømte danske kor på Sct. Annæ Gymnasium, hvor vi på FN's årsdag for fred den 21. september så de to kor synge "UKUTHULA. En sang for fred", der blev transmitteret via de sociale medier. Også en fyldt Trinitatis kirke (ved Rundetårn) var en kæmpe oplevelse for dem, der blev plads til.

Indimellem sang og koncerter hyggede vi os med vore gæster. Havde delt dem op i små grupper til hjemmebesøg i vore egne hjem. Kørte dem rundt i landet i egne biler og lærte dem rigtig godt at kende. Sejlede med dem på Odense Å. Besøgte kendte H.C. Andersen-steder og domkirken i Odense, hvor Ken spontant samlede koret og gav et par numre oppe fra alteret til stor begejstring for de besøgende turister.

I København besøgte vi Christiansborg, spiste frokost i Snapstinget og mødte pludselig Poul

Nyrup Rasmussen, som gerne ville høre, hvad koret kunne. Varen blev prompte leveret foran døren ind til Folketingssalen. "Hvem var det?" spurgte den journalist, der var med koret fra Nairobi. Jeg svarede, at det såmænd var vor tidligere statsminister. "OH MY GOD". Ja, det siger de jo på engelsk, når de bliver overrasket. Poul var selv et stort smil og glad for sangen.

Vi nåede også op til Karen Blixens hjem i Rungsted, hvor de så herlighederne og sang et par numre. Karen Blixen levede jo i mange år på sin berømte afrikanske farm lige uden for Nairobi. Turen sluttede med en festaften i TIVOLI, hvor vi havde lejet et lokale på 1. sal i Færgetroen med smuk udsigt til Tivolisøen og havens attraktioner. Det var nogle meget lykkelige og vist også lidt trætte unge mennesker, vi sendte hjem til det vandrehjem, hvor de boede i de tre dage, opholdet i København varede.

I Horne Mandskor er vi en meget stor oplevelse rigere. Det var hårdt for os halvgamle mænd at være på "dupperne" både før og i de godt 14 dage, besøget varede. Venkaber for livet blev oprettet. Og vi lever hver dag med minderne om unge, glade sangere, der med mod på livet drog hjem efter den bedste tur, de nogensinde havde haft uden for Kenya. Den daglige kontakt mellem mennesker fra vidt forskellige kulturer og i vidt forskellige aldre blomstrede og såede frø og håb for en fremtid i fred og harmoni for os alle.

Horne Mandskors jubilæumstur til Vilnius, Lithauen 2019

Af Sten Virkelyst (1. bas / 1996) og Jørgen Rasmussen (dir. / 1971)

Da vi i koret ville få rygende travlt omkring 1. juni 2020 med at planlægge og afholde korets 175 års jubilæum, valgte bestyrelsen, at jubilæumsturen skulle lægges i 2019. Desværre var enkelte sangere, som gerne ville have deltaget, forhindret pga. sygdom.

Onsdag kørte vi kl. 7.30 fra Faaborg mod Kastrup. Der var høj stemning i dobbelt-dækkerbussen - den længe planlagte tur var endelig startet. Minsandten om vi ikke 17 km før lufthavnen røg ind i en kæmpe kø, som forårsagede, at vi desværre blev forsinket i forhold til de 2 timer, som er normal mødetid før afgang. Dirigentens puls røg op, men turlederen var helt rolig!!

On thr Road Again

Forsinkelsen forårsagede dog, at turen ud til gaten, som var enorm lang, blev med turbo og derfor lidt stressende for de dårligt gående. Det gik let med indtjekningen, da turarrangør Sten Virkelyst nærmest havde lavet alt arbejdet hjemmefra. Vi landede efter 1½ times flyvning med Ryan Air i Kaunas, hvor der var 34 graders varme.

Vi fik en flot velkomst af vores lokale kontaktperson Gabriele samt repræsentanter fra det kor, vi skulle give koncert med, idet de uddelte røde roser til damerne. Koret kvitterede med en sang, hvorefter bagagen blev læsset på to busser, og turen fortsatte til Hotel Holiday Inn i Vilnius. Her blev vi budt velkommen med champagne, hvor vi samtidig

fik hilst på den lokale operatør Rasa og den venlige manager på hotellet, Asta.

Gabriele (Gabi)

Bagefter var der mulighed for at komme på værelserne. Senere fik vi en smagsprøve på, hvad der ventede os rent kulinarisk – en herlig buffet, og alle var enige om, at både madens og hotellets standard var helt i top.

Torsdag var der arrangeret City Tour med lokale dansk/engelsk/norsk-talende guider. For de dårligt gående var der arrangeret minibus! Vi blev delt op i 4 mindre grupper, der hver blev udstyret med trådløse høretelefoner, så hver enkelt let kunne høre, hvad gruppens guide fortalte om Vilnius. Vi fik bl.a. fortalt om byen, der blev grundlagt i det 13. århundrede, om Old Town, om det 16. århundredes Skt. Peter and Poul Kirke, der er en perle i den litauiske, gotiske stil. Sjældent har man dog set så mange ornamenter – ca.2000 trompettruttende engle og andre

figurer. Selv i en katolsk kirke var det overvældende. Dirigenten mente, at dagen i disse omgivelser kunne starte med Morgensang af ”Elverskud”, og det gjorde den dermed til stor glæde for de mange besøgende. Turen gik senere gennem de snævre og snoede gader, hvor bl.a. Vilnius Universitet, byens rådhus og Det Jødiske Kvarter ligger.

Old Town

Dagens frokost på restauranten Grey var igen en kulinarisk nydelse: Græskarsuppe, grillet andebryst og æbletærte med kaffe.

Restaurant Grey

Vi kunne ikke forlade byen uden at besøge den selvudråbte kunstneriske republik, Republik Uzupis ved bredden af floden Vilnia, som har givet byen navn. Denne fristad har sin egen hymne, biskop, to kirker, kirkegård, syv broer, forfatning og præsident.

Uzupis

Vi sluttede besøget i Uzupiz af med at smage deres lokale lækre, snacks og skylle dem ned med velmagende litauisk øl. Der sad flere gæster på den lille terrasse, som var vilde med de sange, som Horne Mandskor underholdt med på stedet.

Sang på Belmontas

Aftenens middag, der ligesom alle andre måltider var egnsretter, blev indtaget i en smuk regional park, Belmontas, som lå i udkanten af byen midt i et vidunderligt naturlandskab. Det var også her planlagt, at vi skulle indlede måltidet med en smagsprøve på de lokale specialiteter. Selv om det kun var smagsprøver, så forårsagede det dog, at selv de mest hungrige sangere måtte give op undervejs i den egentlige menu.

Koret benyttede igen chancen til at synge, når den levende musik på stedet holdt pause. Der var ellers lagt op til, at man kunne gå en tur i byen efter aftensmaden, men selskabet var mætte af oplevelser og den overvældende menu. Enkelte hardcore sangere med ægtefæller frekventerede dog baren på hotellet.

Trakai

Fredag var atter en herlig solskinsdag. Dagens tur gik med busser til Trakai, hvor vi startede med en bådtur på Galvesøen, som blev en smuk oplevelse - ikke mindst på grund af det mest fantastiske solskinsvejr i disse smukke omgivelser. Turbådene servicerede os ved at lægge til lige neden for Trakai Slottet. Højdepunktet blev nok rundturen på det velrestaureerede slot, hvor koret fandt det oplagt at underholde med "Slavernes Kor" i den store audienssal. Slottet, som egentlig var anlagt som en borg, havde svalegange i flere etager borggården rundt, derfor opstod idéen, at vi kunne synge Ukuthula med koret stående i hesteskoform på 2. stokværk. Det var en gribende oplevelse! Bl.a. stod der en munk og 2 nonner, som følte sig henført.

"Slaverne" synger på Trakai

Ved søens bred fik vi på en restaurant med udeservering en traditionel jødisk frokost. Spændende! – bl.a. en lerkrukke med et låg af dej, hvorunder der var brændende varm suppe med kød og grøntsager. Vi pustede og pustede indtil "The Grand Old Man" Alfred udøste af sin livserfaring: "Tag dog tingene op af suppen, så bliver begge dele hurtigere koldt".

Efter hjemkomsten til hotellet mødtes en lille gruppe fra HMK med engelsktalende repræsentanter for "Ažuolų klubas", hvor vi bl.a. drøftede den næste dags koncert – naturligvis ledsaget af den velsmagende litauiske øl.

Der var lagt op til, at aftensmaden kunne indtages efter eget ønske, og da der var kulturnat i byen, havde flere en fantastisk aften, inden man slentrede hjem gennem gaderne som -selv om det næsten var midnat - stadig var fyldt med glade mennesker.

Lørdag var Litauens TV mødt op og havde til hensigt at sende live i formiddagens nyhedsudsendelse for at lave PR for aftenens koncert! Alt var klart! Så smuttede deres forbindelse – ærgerligt!

Litauen er lige så fladt som Danmark (højeste punkt 300 m. o.h.), og man har samme vane med at lægge seværdigheder på mindre "bjerge". Vi tog således til Gediminas Castle, der ligger højt over byens centrum og benyttede den 71 meter lange tandhjulsbane for at komme derop. Flot udsigt over den gamle by og floden Neris.

Gediminas Castle

Vi blev så kørt i busser til TV-tårnet (1974-80), som med sine 326 m er 1,5 m højere end Eiffeltårnet. TV-tårnet er dog mere end et TV tårn, idet det også er blevet symbol på frihedskampen, hvor litauerne den 13. januar 1991 tog hinanden i hånden og dannede en levende mur mod de sovjetiske kampvogne. Dette sås ved en lille udstilling, inden vi i løbet af 45 sekunder trådte ud i tårnets restaurant 165 m oppe. Her gav tårnet en omgang (på 365 grader), mens vi spiste en dejlig frokost (igen en 3 retters menu).

Kl. 16.00 mødtes vi sangere med vores kolleger fra Vilnius til fælles opvarmning og prøve. I kirken var der en fantastisk akustik, så vores sang blev i den grad båret ud i kirkerummet, dog først efter at vi blev flyttet frem på den i koret opsatte scene. Kirken bliver ikke mere brugt til gudstjenester, kun til koncerter, men da der i Vilnius er 55 kirker, har byens katolikker, som udgør 80% af de ca. 550.000 indbyggere, rigelige muligheder. Hvor vi end vendte øjet hen, var der et kirkespir i horisonten.

Kl. 18.30 startede den fælles koncert i St. Cathrine Church, og de 450 opsatte stole blev hurtigt fyldt. Efter velkomst af Gabriele, som var aftenens konferencier, indledte Horne Mandskor med et ca. 45 minutters afvekslende program med såvel verdslige som religiøse sange, som efter publikums reaktion var

særdeles vellykket.

Inden det litauiske kor "Ažuolų klubas" (klubben af egetræer) sang, overrakte korets dirigent en gave til Horne Mandskor i form af en bog med mange smukke billeder fra byen. Ydermere stillede vores værtskor op neden for scenen og sang – sammen med publikum – en hyldest til Jørn Hecht Petersen, som fejrede sin 80 års fødselsdag på denne dag. Dirigenten indledte med at fortælle, at der i kirkens udsmykning var mange engle, og en af disse havde fortalt ham, at en af de danske sangere havde fødselsdag.

Ažuolų klubas

Herefter fulgte vellyd af ca. 22 sangere med en meget fyldig og speciel klang med flere litauiske, klassiske korsange. Koret i sin nuværende form er kun 3 år gammelt, men alle sangere har en fortid i et lokalt og stadig meget berømt drengekor, som i år kan fejre 60 års jubilæum. Man kunne godt høre, at de husker deres børnelærdom ved at beherske en sublim korsangsteknik.

Ave Verum Corpus

Koncerten sluttede med fællessangen: Ave Verum Corpus med klaverledsagelse af en særdeles dygtig pianist Renate som med ro fulgte de 2 kor, både da Jørgen og Gylis dirigerede, da fælles-sangen naturligvis fremkaldte reprise.

Gabriele var fantastisk til at simultanoversætte fra dansk til litauisk og omvendt, hvilket gjorde koncerten mere underholdende for publikum. Sten takkede ved denne lejlighed ”Gaby” for, at hun var en væsentlig årsag til, at denne tur overhovedet kunne blive til noget. En stor succes og dermed en kæmpe oplevelse for os.

Bagefter blev der holdt Gallamiddag på hotellet - også med repræsentanter fra det litauiske kor. Efter velkomstchampagne satte vi os til bords, hvor vi prøvede at blande de 2 nationaliteter. Igen blev Jørn Hecht hyldet, idet hotellet bød på fødselsdagskage med fyrværkeri – og vi sang alle Happy Birthday.

Jørn Hecht -80 år

Aftenen blev en flot afslutning på 4 mindeværdige dage i Vilnius på dette dejlige hotel. Vores turoperatør Rasa blev hyldet med en stor buket blomster for hendes fantastiske indsats med at skrue et særdeles vellykket program sammen og samtidig gennemføre dette til mindste detalje. Det blev sent, inden

vi lettere berusede af såvel alkohol som begejstring fandt i seng.

Søndag var deltagerne knap så tidligt nede til den omfattende morgenbuffet, men der var god tid til at tjekke ud og være klar til at køre til Hale Marked. Nogle fik gjort enkelte indkøb, mens andre var på sightseeing i den gamle by. Kl. ca.14 kørte vi fra markedet til Kaunas, hvor vi skulle overnatte, inden vi midt om natten måtte op for at være i lufthavnen rettidigt. Minsandten om det ikke styrtregnede, da vi forlod Vilnius, men som Rasa, vores turoperatør sagde: ”Vilnius græder, fordi I rejser”. Dog, igen var heldet med os, for solen skinnede, da vi kom til denne Litauens næststørste by. Efter en lidt rodet indtjekning var der frit slag, men alle fik indtryk af, at også Kaunas var en spændende by med masser af kultur. Byen er derfor udnævnt som kulturby i 2022.

Mandag (nat) var alle klar til tiden. Indtjekning og flyrejse til gamle Danmark forløb uden problemer. Bussen ventede i Kastrup lufthavn, og efter en solid morgenbuffet på Danhostel Amager gik turen i strålende solskin mod Faaborg, hvor alle 61 deltagere tog afsked med hinanden efter en 6 dages hyggelig og vellykket jubilæumstur.

Udveksling af gaver

Horne Mandskors jubilæumstur til Færøerne 2015

af Steen Gamborg (1. bas / 2005)

Nedenstående beretning blev offentliggjort i Horne Lands Avis 27. årgang - nr. 1 august 2015

I dagene 11.-15. juni var Horne Mandskor med ægtefæller - i alt 64 personer - på en vellykket jubilæumstur til Færøerne.

Anledningen - korets 170-årsjubilæum - blev allerede i foråret markeret med en reception på Horne Skole og udstilling i Folkemindesamlingen, men kulminationen skulle være en jubilæumstur til Færøerne.

Hele gruppen kørte torsdag morgen med bus fra Faaborg til Billund og derefter videre med Atlantic Airways til Vágar lufthavn ved Tórshavn.

Atlantic Airways

Efter indkvartering på Hotel Føroyar gik turen med bus til Kirkebø med besøg i den gamle kongsgård, Olavskirken og ruinerne af den ufuldendte Magnuskatedral fra 1300-tallet.

Magnuskatedralen

Om fredagen gik turen om formiddagen til den lille bygd, Saksun, med den hvide kirke

og smuk udsigt til Atlanterhavet. Vi kørte videre til Eysteroy forbi stensøjlerne "Kæmpen og kællingen" og kom til byen Gjør, hvor vi beundrede den smalle naturhavn.

Kæmpen og kællingen

Trondur Patursson i Gøtu kirke

Om eftermiddagen besøgte vi den moderne Gøtu kirke med glasmosaikker af den kendte færøske kunstner Trondur Patursson.

Dagens sidste destination var Toftir, hvor koret stillede op til koncert i den lyse og stilrene Frederikskirke.

Koncert i Frederikskirken i Toftir

Den lyse sommeraften i skønne naturomgivelser mellem grønne fjelde og solglitrende fjorde sluttede med en formidabel festmiddag på Toftir Stadion, arrangeret af Jørgen Rasmussens ven og lokale kontaktperson, Alfred Olsen, kommunaldirektør og lagtingsmand. Det var stadig lyst, da vi kl. 01.30 nåede hotellet i Tórshavn.

Lørdag startede med besøg og fællessang i den store Vesturkirkjan i Tórshavns vestlige bydel. Derefter gik turen til Færøernes Kunstmuseum i Tórshavn. Museet danner ramme om en repræsentativ samling af især moderne malerkunst fra den berømte Samuel Joensen-Mikines til den spændende nutidskunstner Edward Fuglø. Turen fortsatte til det arkitektonisk interessante Nordens Hus, hvor den stod på minikoncert og dejlig fiskesuppe.

Nordens hus i Tórshavn

Om eftermiddagen delte holdet sig i 2 grupper: den første begav sig ud på en anstrengende 3-4 timers vandretur i den naturskønne Nordredal. Gruppe 2 fortsatte med bussen nordpå til Klaksvig - Færøernes næststørste by. Vi besøgte den monumentale Christianskirkjan med den kolossale altertavle "Den Store Nadver" fra 1901. Maleriet blev udført af Joakim Skovgaard og var oprindeligt bestilt til Viborg Domkirke. Efter kirkebesøget var der modtagelse på byens rådhus, hvor vi fik en god orientering om Klaksvigs vækst og økonomiske udvikling.

Den store nadver

Søndag startede med besøg i Lagtinget, det færøske parlament, hvor Jørgens ven, Alfred Olsen, 2. næstformand i Lagtinget, tog imod og gav os en kort og fyndig introduktion til Færøernes økonomiske og politiske situation.

Alfred Olsen i Lagtinget

Formiddagen sluttede med en interessant guidet rundgang i Tórshavns ældst bevarede bydel, Tinganes-kvarteret. De små velbevarede træhuse med græstørv på taget og små brolagte gyder lyste op i den moderne bys ensartede betonbyggeri.

Tinganæs

Turens naturmæssige højdepunkt var eftermiddagens sejltur i det smalle Vestmannasund med de imponerende fuglefjelde. Desværre har klimaændringer medvirket til, at bestanden af havfugle, bl.a. lunder (søpapegøjer), er voldsomt aftaget.

Vestmannasund

Jørgen Rasmussen, vor korleder, stod for en perfekt planlægning samt en upåklagelig gennemførelse af turen. Korformand H.C. Glasdam tog sig på myndig vis af de praktiske arrangementer. Det sociale samvær med både korbrødre samt ægtefæller var fint, og vi undgik heldigvis alvorlige uheld.

Alt i alt en fornem og uforglemmelig afslutning på vort gamle hæderkronede sangkors 170- årsjubilæum.

Hvem mon Aage og Palle skåler med?

*Man skal vænnes til i god tid
Thomas har sin søn med i Bøjestræde*

Horne Mandskors medlemmer i jubilæumsåret 2020

fotograf: Michael Pedersen (1. bas / 2017)

Dirigent

Jørgen Rasmussen
1971

1. tenor

Alfred Krog Andersen
2001

Bendix Schaldemose
1999

Børge Holm
1973

Carsten Dilling
aspirant

Egon Skou
aspirant

H.C. Glasdam
1981

Jørgen Steenbjerg
Sørensen
1984

Jørn Hecht Petersen
2000

Kasper Rasmussen
aspirant

Klaus Thormann
2014

Lars Tolbøll
aspirant

Steen Bo Verner
1982

2. tenor

Flemming Berg
2016

Ivan Salomon
2017

Jan Uwe Petersen
1976

Jørgen Egelund
2002

Kalle Quistgaard
2010

Lars Skaaning
2000

Mogens Jørgensen
1974

Mogens Lysemose
1976

Niels Juhl Andersen
aspirant

Per Adserballe
2019

Poul Erik Pedersen
2016

René Damgaard
1987

Stefan Pedersen
2010

“Vårnatten”

Sinebjergfest i starten af 70'erne. Trætellet var lejet i samarbejde med Jagtforeningen, som havde teltet weekenden før eller efter.

Formand og vicedirigent Arne Møller dirigerer “Vårnatten”.

Når festen var godt i gang., bød traditionen, at Møller rejste sig, slog på glasset og dirigerede med sin gaffel. - *“Og så lægger I hele jeres sorte sjæl i det”.*

1. bas

Asbjørn Carlsen
1993

Finn Aagaard Nielsen
1973

Henrik Nielsen
aspirant

Karl Blaabjerg
1989

Knud Andersen
1984

Leif Ottesen
2013

Michael Pedersen
2017

Mogens Dahl Nielsen
2017

Steen Gamborg
2005

Steffen Jørgensen
2000

Steen Virkelyst
Nielsen
1996

Thomas Clausen
Rønne
2018

Horne Mandskor på Tåstebjerg med øhavet i baggrunden

2. Bas

Andreas Jørgensen
1993

Bo Stendell Larsen
2012

Fransk Hammergreen
2011

Hans Elmer Andersen
1995

John Jensen
2012

Kaj Dugaard Røed
1996

Mogens Bang-
Pedersen
1988

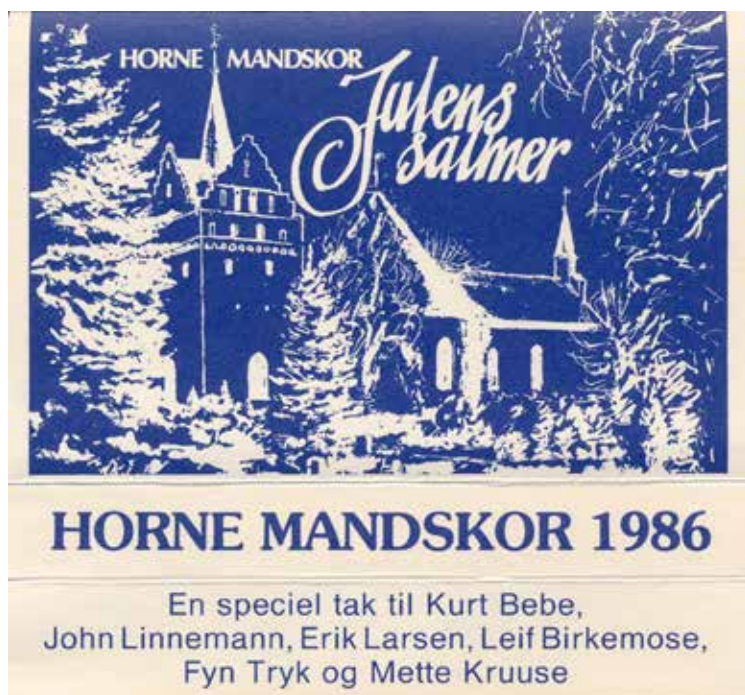
Niels Lillemark
1967

Palle Find
1999

Preben Ploug
2011

SIDE 1	
Det kimer nu til julefest (C. Balle).....	5:36
Velkommen igen Guds engle små (A. P. Berggren).....	3:40
Kimer i klokker (H. Rung).....	3:24
Julen har bragt velsignet bud (C.E.F. Weyse).....	3:18
SIDE 2	
Vær velkommen Herrens år (A.P. Berggren).....	2:22
En rose så jeg skyde (Cöln).....	2:40
Et barn er født i Bethlehem (Dansk folkemelodi).....	5:22
Dejlig er jorden (Schlesisk melodi).....	2:27
Glade jul (Fr. Gruber).....	3:30

Indspillet i Bøjden Bedehus 1986.
En særlig tak til Marianne og Jørn for deres gæstfrihed.

Horne Mandskor her et par gange indspillet kassettebånd.
Her ses julebåndet 1986, som blev indspillet i maj 1986
i Bøjden Bedehus.
Det var lidt mærkeligt at synge julesalmer, mens lærken slog
sine triller udenfor.

Portvin eller øl?

af Jan Uwe Petersen (2. tenor / 1976)

Det fortælles, at der for år tilbage var en ungersvend på vel en snes år og som sådan var såvel konfirmeret som uberygtet, som påtænkte at melde sig ind i Horne Mandskor. Den fornuftige, unge mand spurgte derfor sin fader om råd i den anledning og fik det svar, at det skulle han holde sig fra, idet man i Horne Mandskor havde den syndige last at drikke portvin.

Om det er denne historie, der har udvirket, at de fleste medlemmer af Horne Mandskor på et tidspunkt fik smag for det gode danske øl, skal være usagt. På gårdene drak man jo dagligt hjemmebrygget øl, idet vandet ofte i bedste fald ikke smagte godt og i værste fald var sundhedsskadeligt. Altså - man drak gammelt øl. I slutningen af det 19. århundrede blev det moderne også på Horne Land at drikke flaskeøl - altså fabriksfremstillet bajersk øl i en sådan grad, at man også begyndte at synge om det:

*I disse gode gamle dage,
da Bacchus leved', da Bacchus leved'.
I politikken ej man rage,
men venner mødtes overalt.*

*Da blev pokalen fyldt til randen
med rigtig ægte gammelt øl.
Nu drikkes bajer af os alle,
og det er galt, ja det er galt.*

Om det er dette faktum, at øl og mandskorsang uløseligt hører sammen, der har inspireret vort nabosognebarn Rune T. Kidde til at skrive og tegne bogen "Øl krummer ikke i sengen" fortæber sig i øltågerne. Men faktum er, at Rune T. Kidde i bogen har følgende kommentar til øllets gavnlige virkning (i modsætning til fx portvin eller kaffe) på den sarte mandesjæl:

ØLLETS GAVNLIGE VIRKNING

Lad mig indledningsvis illustrere øllets magiske virkning på den kedelige, hverdagsgrå ærkedanser - et bevis der ikke kan tilbagevises.

Hér har vi ham **FØR ØL** ...

Bemærk det iskolde, livløse blik i øjnene, den pinligt pasformede næse og de dræbende kedelige ører. Se hvordan munden snerper sig sammen til en smal tvangspræget spalte, og håret kramper sig om hovedet som en højtryksimprægneret græstørv. Bemærk klædernes grå og livløse spændetrøje-look med slipset som en hundesnor hængende fra kravens hvide kvælertag.

Observer de pinligt lodrette robotben og de svage, livløse hænder og se, hvordan brillerne ligner vinduerne i et svensk S-tog mandag morgen.

Denne mand er sandelig en stakkel!

Men se så **EFTER ØL**!

Håret vinker muntert til skyerne som en halmstak i et fransk landdistrikt en majmorgen, og den fugtige næsers regnbuefarver stråler om det skønneste koralrev.

Ørerne flagrer frit i vinden som små, glade jordbær, og øjnene glimter som en forunderlig eventyrsø med iris som to muntre karper, der smømmer i hver sin retning.

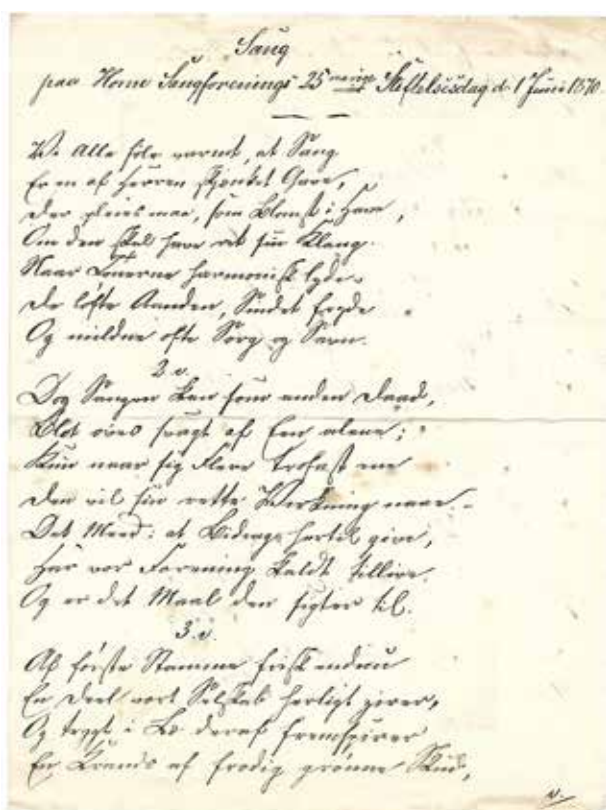
De tre tænder lyser gult og højstemt ud mod menneskeheden, som var det den hellige treenighed selv, og det krøllede brillestel ligner den vidunderligste gotiske ornamentik. Beklædningen er utvungen og fantasifuld som et moderne kunstværk, og hænderne flagrer kådt fra side til side som halen på en lystig vipstjært. Benene svajer som de mest æggende mavedanserinder i en evig rytmisk hyldest til livet ...

... sandelig siger jeg eder: her er en lykkelig mand!

Gengivet med tilladelse fra Rune T. Kiddes enke, Marianne Kidde.

**Eksempler på hjemmegjorte sange skrevet til festlige lejligheder i Horne Mandskor.
25 års jubilæet i 1875, torskegildet i 1942 samt optagelsesfesten i 1999**

Sang paa Horne Sangforenings 25aarige
Stiftelsesdag d. 1. Juni 1870

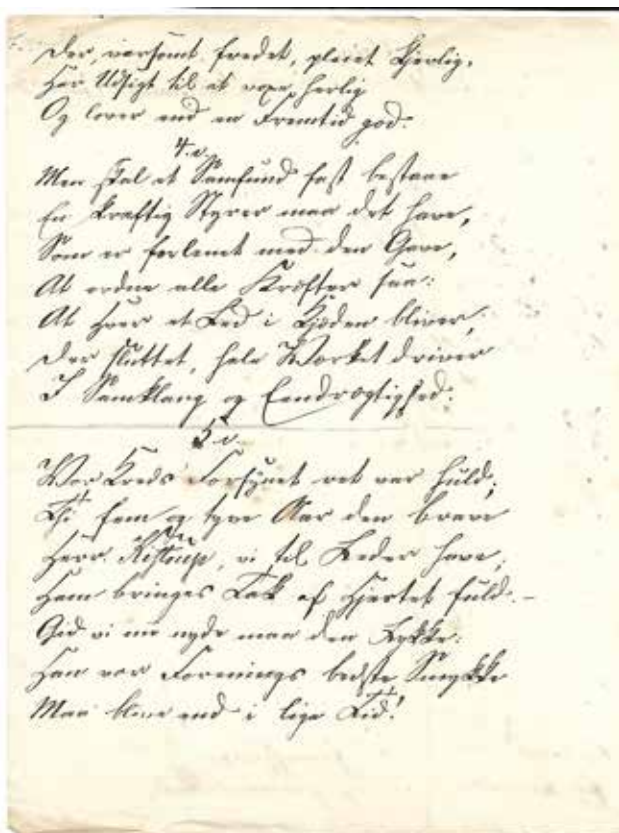
1. v.
Vi Alle føle varmt, at Sang
Er en af Herrens skjænket Gavn,
der pleies maa, som blomst i have,
Om den skal have ret sin Klang
når Tonerne harmonisk Lyde,
da løfte Aanden, Sindet følge
Og mildne ofte Sorg og Savn.

2. v.
Dog Sangen kan som anden Daad
Blot æres Frugt af Een alene;
Kun naar sig Flere trofast ane,
Den vil sin rette Virkning naae
Det Mand at Bidrag hertil give,
Har vor Forening Kaldt tillive
Og er det Maal den sigter til.

3. v.
Af første Stamme frisk endnu
En deel vort Selskab herligt giver
Og trygt i Læ deraf fremspirer
En Krands af frodig Grønne Skud,
Der varsomt fundet, pleiet Kjærlig,
Har Udsigt til at voxe herlig
Og lover end en Fremtid god.

4. v
Men skal et Samfund fast Bestaae
En kraftig Styrer maa det have,
Som er forlenet med den Gave,
At ordne alle Kræfter saa:
At hver et Led i Kjæden bliver,
Den sluttet hele Værket driver
I Samklang og Samdrægtighed.

5. v
Vor Fader forsynet ret var huld,
Thi fem og tyve Aar den brave
Herr. Kistrup, vi til Leder have;
Ham bringes Tak af Hjertet fuld. –
Gid vi nu nyde maa den Lykke
Han vor Forenings bedste Smykke
Maa blive ved i lige Tid!

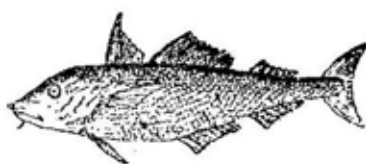

“Oversat” af Ruth Jensen og Anna Marie Hansen

Kvad

ved
Horne Sangforenings
Torskegilde

7.—2.—42

Mel.: Slaa Rommen i Glasset

Kom Sangere alle, lad Tonerne gjalde,
lad Livsglæden raade, saa godt I formaar.
Kast bort alt det tunge, bliv evige unge
det daglige triste dog sagtens vi naar.

∴ I Alvor og Gammen

vi synger os sammen,

lad Sangen fortælle, hvad Hjærterne vil.
Forstaar vi dens Tale, den evner at male
det dejlige reneste Eventyrspil ∴

Naar Sønksen gir Tonen, vi lyder Parolen
og istemmer mangan en god Melodi
og hænder det emmer at ikke det stemmer,
vi mødes dog atter i skøn Harmoni.

∴ Hver Tirsdag vi mødes

og Stemmerne øves

tre Gange igennem og Sønniksen spør:
„kan I den nu da, for det skal I ku' da,
thi ellers nu vi vel med Lammene kø'r ∴

Til Sommer hver Sanger, til Odense ganger,
thi Sangen og Samværet kalder paa ny.

I Sangernes Hære vi hævder med Ære
vor kære Forenings det ældgamle Ry.

∴ Ja, det bliver sikkert

den herligste Tur

blot Søren ej aflyser alt den Filur.

Vi tilgi'r ham atter, hvis Modet han fatter
og gi'r en Gang Øl, det er det vi kan li ∴

Ja Torsken skal svømme, vi Bægeret tømme
den Skik vel i Norden er gammel og god
Han drukner i Vinen, det lindrer vel Pinen
alt medens det giver Kurage og Mod.

∴ og Evner du ikke

dit Bæger at drikke,

da ræk det til Vennen, som sidder dig næst,
thi det af en Sanger din Ven jo forlanger
som Brødre vi dele som vi nu kan bedst ∴

Naar Festen er omme, og Hjemturen komme
vi drager ad Hjemningen til i vor By.

Om Festen herinde vi gemmer et Minde
det føjes til Rækken med gamle og ny

∴ Og for Broderaanden

med Glasset i Haanden

en Skaal vi for Sangen nu alle skal ha'

Ja for Broderaanden, med Glasset i Haanden

en Skaal vi for Sangen nu alle skal ha'.

S

30 år efter

Mel.: Den gamle gartner

Alfred, Bendix, Jørn og Børge
H.C., Jørgen, Klaus og Steen,
de er alle vor tenorer,
men vi kender ikke én
der kan synge, så det lyder
så det publikum'et fryder,
når de synger deres sang,
har det ofte ingen klang.
- Plante smil og plante solskin,
derfor synger vi vor sang,
finder sammenhold så stor'
vi skaber glæde i vort kor.

Ivan, Kalle, Jørgen, Mogens,
Mogens, Flemming, Lars og Per,
Jan, René, Poul Erik og Stefan
øver hårdt i anden tenor.
Det kan ofte, ofte høres,
at de ej af Jørgen føres.
De har prøvet gang på gang,
men det bliver ej til sang.
- Plante smil og plante solskin,
derfor synger vi vor sang,
spiser sammen noget mad
for det skal lig'som ha' et bad.

Asbjørn, Karl, Finn, Steen og Mogens
Thomas, Michael, Leif og Sten
Steffen, Nuddi de er basser,
Af den allerhøjste slags
De har ofte øller drukket,
men fik aldrig tørsten slukket.
De har prøvet med en sang,
aldrig dog på samme gang.
- Plante smil og plante solskin,
derfor synger vi vor sang,
finder sammenhold så stor'
vi klarer os helt uden vor mor.

Henning, Frank og Bo og Preben,
Hans, Andreas, Kaj og Kent,
Niels, og John, og også Palle,
dybt at synge– ikke nemt !
Vi kan aldrig, aldrig glemme,
deres gustne rustne stemme,
de har smurt den gang på gang,
men det gav dem ej en klang.
- Plante smil og plante solskin,
derfor synger vi vor sang,
finder sammenhold så stor'
det skaber glæden i vort kor.

Så går vi i gang

(Mel: Marken er mejet)

Loen er pyntet med ål og med snapse.
Vi skal træde op for jer – nu håber vi, det går!
Ta' godt imod os, det varer ej længe.
vi vil holde pauser, når I trænger til en tår.
... Fyld nu godt i glas – føl jer godt tilpas
... vi vil synge for jer, og nu håber vi, det går.
--- Fyld nu godt i glas – føl jer godt tilpas
... vi vil synge for jer, og nu ta'r i jer en tår!

Hovednummer

(Mel: Malaika)

I Norge er der ikk' meget elskov, nej!
En elgko – kan man ikke bli' skudt i.
Men på fjeldet fandt jeg
mavedanseren her.
Ta' til Norge og bli' elskovsfuld
så vort kor kan få horn på.
Vi fik ikke elgkontakt, men se....
hvad man kan finde på fjeldet – seee!

Elgjagt – ja nu skal vi på elgjagt – Bang!
Skyd så – lad os se om jeg ramte?
Hov – der røg et øre.
Jeg må prøve igen!
Denne gang der røg den hårdt mod jord.
Gud ved hvad fa'n jeg mon gjord'?
Det er svært at skaffe mad til hus',
så lad os nu drikke dus – jahhhh!

Et mandskor, ja vi synger i mandskor – ø!
Oh brødre – la' os ta en fra køøø!
Hjælp os med at feste,
opta' os – vi vil med.
Vi gør alt, ja både stort og småt.
Sig nu, hvad I forlanger!
Gammel Dansk – Åh ja det smager godt!
Hvad si'r du, gamle sanger? – Ø!!!!

I Norge er der ikk' meget elskov, nej!
En elgko – kan man ikke bli' skudt i.
Men på fjeldet fandt jeg
mavedanseren her.
Ta' til Norge og bli' elskovsfuld
så vort kor kan få horn på.
Vi fik ikke elgkontakt, men se....
hvad man kan finde på fjeldet.
Vi fik ikke elgkontakt, men se....
hvad man kan finde på fjeldet – Åhh – åhh!

Formandens efterskrift

af H.C. Glasdam (1. tenor / 1981)

I disse tider med mange restriktioner er det interessant at betragte Horne Mandskors generelle sundhedsstatus. I nærværende jubilæumsskrift, som tager udgangspunkt i nyere tid, fremgår det særdeles tydeligt, at den høje gennemsnitsalder til trods har koret vel sjældent været mere aktivt og i vigør end nu.

De mange henvendelser fra nær og fjern, som ønsker korets medvirken til underholdning ved dette eller hint betyder, at man samtidig må forny sig og ikke "bare" synge traditionelle mandskorsange. Denne udvikling kan vores mangeårige og entusiastiske dirigent Jørgen Rasmussen helt klart tages til indtægt for. Og nok er vi mange, der efterhånden kravler til års, men heldigvis ser vi også tegn på, at yngre mænd viser interesse for korsangen, og hvad dette fører med sig. Og netop mht. at forny sig blev der ved generalforsamlingen i 2015 taget et vigtigt skridt. Hidtil havde man været en del af Horne Sang og Musikforening, men her blev det besluttet af praktiske grunde at skille sig ud.

Det er lykkedes Jan Uwe Petersen på mesterlig vis at samle materiale sammen til dette skrift, der særdeles og meget klart giver et billede af netop korets aktuelle sundhedsstatus. Det helt unikke sammenhold helt på tværs af politisk observans, erhverv o.a. betyder samtidig, at koret trygt kan se de næste mange år komme. Lad os ønske hinanden tillykke med de foreløbig 175 år, og give hinanden håndslag på, at vi fortsat vil virke til gavn for Horne Mandskor.

Jubilæum i coronaens tegn

af Jan Uwe Petersen (2. tenor / 1976)

Det har været en udsøgt fornøjelse at redigere og lave dette jubilæumsskrift, men dette sidste indlæg kunne vi alle godt have været foruden, og det har været smerteligt at skulle skrive denne kommentar.

Ingen kunne forudse, at en pandemi skulle ændre alle planer for afholdelsen af Horne Mandskors 175 års jubilæum. Al planlægning var på plads, da det viste sig, at verden i senvinteren og foråret 2020 blev ramt af en viruspandemi (corona eller covid-19).

Det resulterede i nedlukning af langt de fleste aktiviteter i samfundet. Skoler lukkede og børnene blev fjernundervist, mange skulle arbejde hjemmefra, storcentre, cafeer og restauranter lukkede, alle sportsaktiviteter aflystes, ingen sammenkomster på flere end 10 personer, hvilket betød, at koncerter, teaterforestillinger, konfirmationer, fødselsdagsfester mv. aflystes, lukkede grænser, hamstring af håndsprit og toiletpapir i begyndelsen af krisen, restriktioner i fødevarebutikker som fx begrænset antal kunder i butikkerne og afstandsmarkeringer (> 2 m.) ved kasserne, opfordring til isolation i hjemmene.

Alle disse restriktioner fik naturligvis også konsekvenser for Horne Mandskors afvikling af jubilæumsaktiviteterne. De planlagte jubilæumsaktiviteter lørdag d. 6. juni blev udsat til d. 19. sept. med håb om, at det kan gennemføres denne dato, ligesom jubilæumsudflugten til Sønderjylland udsattes til 12.-13. juni 2021.

Vi har nu alle det lønlige håb, at vi snart kan gennemføre de planlagte aktiviteter og således fejre vort gamle kor.

Til slut skal der endnu engang lyde en stor tak til alle, der har bidraget til dette jubilæumsskrift.

Dette jubilæumsskrift er udgivet med støtte af:

**DEN FABERSKE FOND
FAABORG-MIDTFYN KOMMUNE
NORDEA-FONDEN
VELUX FONDEN**

